

บทที่ 5

หลักและวิธีใช้สื่อแต่ละชนิด

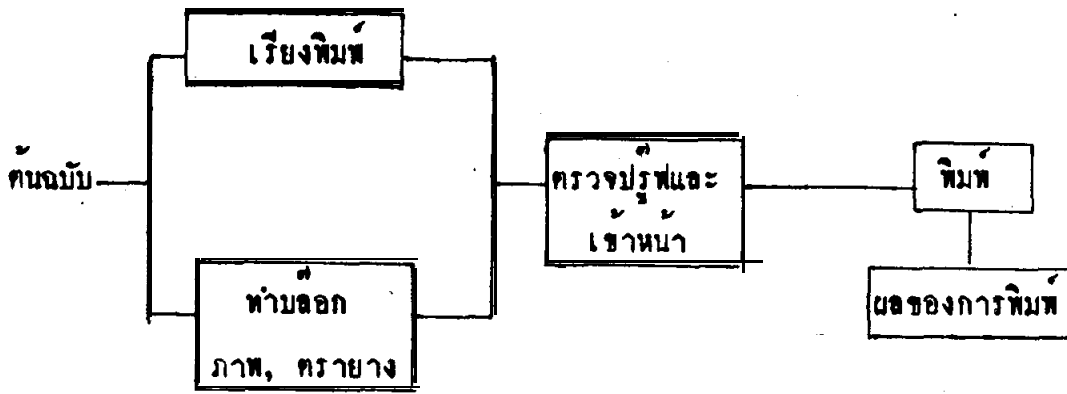
หลักการพิมพ์และวิธีใช้สื่อทางการพิมพ์สำหรับการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

ในการพิมพ์หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารใด ๆ หรือแผ่นใบิว ตลอดจนการพิมพ์ทั่ว ๆ ไปนั้น จำเป็นต้องเลือกระบบให้อุณหภูมิเหมาะสม เพราะจะทำให้ได้คุณภาพดีขึ้น ตรงกับความต้องการของผู้ให้พิมพ์ และจะทำให้เกิดการประหยัด ความรวดเร็ว ฉะนั้นผู้ที่พิมพ์เพื่อใช้สื่อของงานการพิมพ์ทางประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ นั้น ส่วนมากมีวิธีดังนี้

1. รู้เรื่องระบบการพิมพ์ ว่าระบบไหนควรพิมพ์อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพิมพ์จำนวนมาก หรือการพิมพ์จำนวนน้อย
2. ใช้การพิมพ์สี โดยการให้สีว่าเป็นสีชนิดใด หรือสีชวาค่า ทั้งนี้โดยการเลือกหมึกพิมพ์สำหรับสีนั้น ๆ
3. ต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับกระดาษ เพราะกระดาษแต่ละชนิดแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับงานพิมพ์ในสิ่งที่เราต้องการ เช่น ใบปลิว ก็มีกระดาษแตกต่างกับกระดาษประกาศนียบัตร เป็นต้น

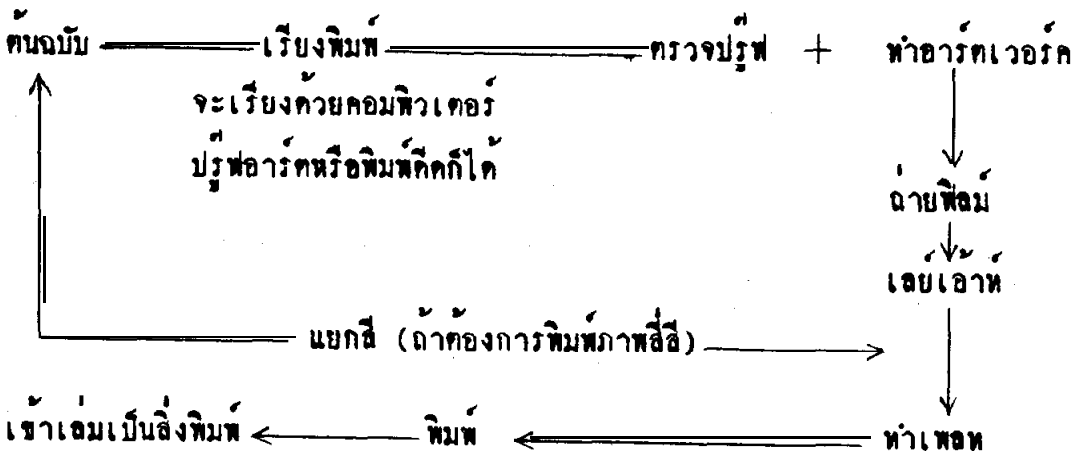
ขั้นตอนต่าง ๆ ของการพิมพ์

หากเป็นการพิมพ์ระบบ Letter Press อันเป็นระบบตัวเรียงโลหะซึ่งเกิดขึ้นมาก่อนระบบต่าง ๆ นั้น เหมาะสำหรับการพิมพ์ที่ใช้ต้นทุนต่ำ คุณภาพไม่ค่อยสูงมากนัก ใ้รายละเอียดและความชัดเจนน้อยกว่าระบบออฟเซต การพิมพ์ชนิดนี้ยังพิมพ์มากตัวพิมพ์ก็จะฉีกมาก เส้นตัวอักษรก็จะใช้ไม่ค่อยได้

งานดังกล่าวได้แก่ นามบัตร ในซีรีส์รับเงิน การคงานต่าง ๆ หนังสือที่มีภาพประกอบน้อย และจำนวนพิมพ์ไม่ถึง 5,000 ชุด และได้แก่การพิมพ์ในระบบชาวค้ำจ่ากัก สินค้าใช้จ่ายไม่มาก

ระบบการพิมพ์อีกระบบหนึ่งคือ ระบบออฟเซต อันเป็นระบบที่หนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ รายปักษ์ และรายเดือน กำลังพิมพ์กันมาในขณะนี้ เพราะมีความสะดวก รวดเร็ว คุณภาพดี เหมาะสำหรับการพิมพ์ที่ต้องการคุณภาพ และมีปริมาณการพิมพ์ค่อนข้างมาก ทั้งนี้เนื่องจากการพิมพ์ระบบนี้หากพิมพ์จำนวนน้อยแล้วจะอันเป็ต้องกว่าระบบ เลตเตอร์เพรส มาก แต่คุณภาพนั้นเหนือกว่ามาก ทั้งนี้เนื่องจากมีกรรมวิธีมากกว่า และใช้เครื่องมือต่าง ๆ มากกว่า

ขั้นตอนจะมากกว่าระบบ Letter Press แต่ละขั้นก็จำต้องสิ้นค่าใช้จ่ายมากกว่า Letter Press และงานของออฟเซ็ทนั้นจะดีกว่าระบบ Letter Press ด้านภาพเนื่องจากมีความละเอียดอ่อนและมองดูแล้วสบายตามากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากจะพิมพ์สีแล้วระบบออฟเซ็ทดีกว่ามาก เติมไปด้วยความปลอดภัยและคุณภาพ

ระบบอีกระบบหนึ่งคือระบบ Gravure อันเป็นระบบที่เหมาะสมสำหรับจำนวนพิมพ์มาก ๆ ค่าใช้จ่ายในการทำแม่พิมพ์ค่อนข้างแพง หากพิมพ์น้อยจะไม่คุ้มค่า งานพิมพ์ชนิดนี้ที่เรารู้จักกันดีก็คือ หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งอื่น ๆ เช่น ปุจฉาของบุตรี ก่อของต่าง ๆ เป็นต้น การทำในระบบนี้คล้ายกับระบบออฟเซ็ทมาก มีทั้งการเตรียมต้นฉบับ ทำอาร์ตเวอร์ค ฉีดฟิล์ม เอชเอชที แล้วจึงจะลงเป็นแม่พิมพ์ แต่แม่พิมพ์ของ Gravure จะมีลักษณะเป็นแท่นกลม ส่วนเป็นภาพจะอยู่โดยรอบผิวมีลักษณะเป็นหลุมเล็ก ๆ

สื่อทางด้านการพิมพ์

ก. Hand book ตามศัพท์ทั่วไปแล้ว จะเป็นหนังสืออ่านประกอบวิชา หรือบางทีก็เรียกว่าหนังสือคู่มือ แต่ไม่ใช่หนังสือจำพวก Text เป็นหนังสือที่ช่วยให้เราเข้าใจ เสริมความเข้าใจ ในหนังสือบางฉบับได้รวมทวักโน้ต แต่ถ้าเป็นแผ่นเรียกว่า Hand out

วิธีการผลิต Hand book นั้นก็เหมือนการผลิตหนังสือธรรมดา แต่ในหนังสือนั้นไม่ได้เป็นตำราเพื่ออ่านแล้วเข้าใจวิชานั้น แต่เป็นการอธิบายย่อ ๆ ให้เข้าใจที่ขึ้นและบอกรายละเอียดต่าง ๆ ที่บางทีไม่เข้าใจจากหนังสือเล่มนั้น

ข. Magazine หมายถึง "นิตยสาร" คือหนังสือที่พิมพ์ออกมาโดยสม่ำเสมอตามเวลาที่กำหนด โดยมีรูปแบบของเนื้อหาสาระหลัก ๆ ในเล่มคล้ายคลึงกัน เช่น นิตยสารใหม่ ก็จะเป็นหนังสือที่เน้นเรื่องการเมืองเป็นหลัก และมีเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและเรื่องอื่นๆ

ที่ผันแปรตามเหตุการณ์ของโลก แต่ก็จะมีขอบเขตเนื้อหาสาระในแนวนั้น ตัวอย่างชนิดอื่นเช่น หนังสือกรังด์ปรีซ์ ก็จะมีขอบเขตเนื้อหาสาระ เกี่ยวกับเรื่องของรถยนต์ และข่าวความเคลื่อนไหวในวงการนี้ตลอด ถ้าจะมีเรื่องอื่น ๆ บ้าง ก็จะเป็นไปตามโอกาสแต่เนื้อหาสาระยังอยู่ในแนวเดิม

Magazine คือสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นประจำ มีเนื้อหาสาระเป็นเรื่องราวมีบทความหรือบทกลอน และออกมาตามกำหนดแน่นอน เป็นทุกสัปดาห์หรือทุกเดือน แมกกาซีนฉบับแรกของโลกคือ Gentleman's Magazine ออกที่กรุงลอนดอน เมื่อ ค.ศ. 1730 ส่วนแมกกาซีนฉบับแรกในอเมริกาชื่อ American Magazine . ออกที่เมืองฟิลาเดเฟีย เมื่อ ค.ศ. 1741

ก. ปก (cover) เป็นชื่อทางการพิมพ์ที่เป็นสิ่งแรกในการมองเห็นของคนและเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นอย่างดี ปกหนังสือมีหน้าที่ 3 ประการคือ

1. ป้องกันรักษาตัวหนังสือทั้งหมดให้มีสภาพที่สมบูรณ์ เพราะฉะนั้นปกหนังสือจึงต้องใช้กระดาษหรือวัสดุที่แข็งแรงทนทานที่สุดในการทำหนังสือเล่มนั้น ๆ
2. ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องราวของหนังสือ เพื่อให้ผู้ต้องการจะค้นหนังสือเล่มนั้น ทราบรายละเอียดของหนังสือ เช่นชื่อหนังสือผู้แต่ง เป็นต้น
3. ดึงดูดความสนใจให้ผู้คนมาหยิบไปดู ไปค้น หรือมองด้วยความสนใจ เพราะในปัจจุบันหนังสือมีอยู่มากมาย หนังสือมีปกสวยงามชวนหยิบหน้าอ่าน ย่อมจะสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้คนหยิบไปดูไปชมโดยง่าย เพราะถ้าหนังสือใด แม้จะดีแต่ปกไม่สามารถดึงดูดความสนใจผู้อ่านได้แล้ว หนังสือนั้นก็มักมีคนหยิบมาอ่านน้อย

การทำปกนิตยสารนั้น มีความสำคัญตามหน้าที่ 3 ประการดังกล่าว โดยเฉพาะหน้าที่ในการดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ถ้านิตยสารผู้ใดทำปกออกมาไม่ดีแล้ว ก็ย่อมถูกมองผ่านไปไต่โดยง่าย การออกแบบหนังสือ หรือนิตยสารจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

ง. Booklet อนุสาร

เป็นหนังสือเล่มเล็กขนาด 6" x 8" เรื่องต่าง ๆ มักจะเป็นเรื่องราวในสิ่งที่ต้องการให้คนทราบเพียงเรื่องเดียว ในเรื่องที่เราได้พิมพ์ใน Booklet อย่างเดียว แต่ถ้าเป็นไปในทางวงการประชาสัมพันธ์ หรือการโฆษณา ก็มักจะเป็นอนุสารที่ได้รับการแจกจากงานต่าง ๆ นั้น

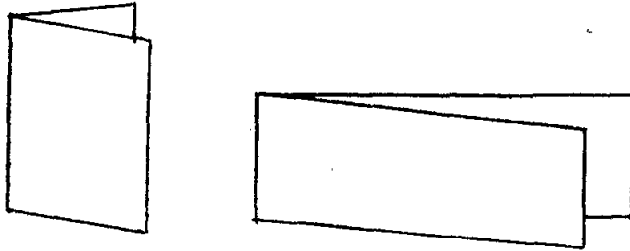
อย่างไรก็ตามอนุสารนั้น ก็อาจจะเป็นคำกล่าวแสดงความยินดีในโอกาสงานต่าง ๆ ก็ได้เช่น ในการเปิดตึกโรงพยาบาล ใ้มีผู้กล่าวรายงาน และผู้เป็นประธานในพิธีได้ทำการเปิดงานเป็นต้น

จ. แผ่นพับ Folder หรือบางทีเรียกว่า Broadsicle

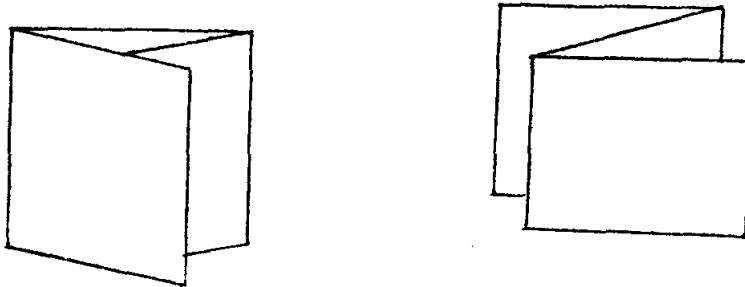
เป็นกระดาษแผ่นเล็ก บางทีก็พับเป็นสามส่วน ส่วนมากแล้วเป็นการโฆษณาและสิ่งทางไปรษณีย์ กระดาษแผ่นพับ (Folder) นี้ ส่วนมากจะเป็นการพิมพ์แบบสีมากกว่าจะเป็นขาวดำ และจะอยู่ในลักษณะโฆษณาสินค้าให้คนที่อยู่ตามบ้านได้รับใบแผ่นพับ (Folder) ที่ส่งมานั้น สำหรับสิ่งพิมพ์ชนิดนี้ คนอ่านแล้วมักจะใส่ใจความทันที

ชนิดต่าง ๆ ของแผ่นพับ

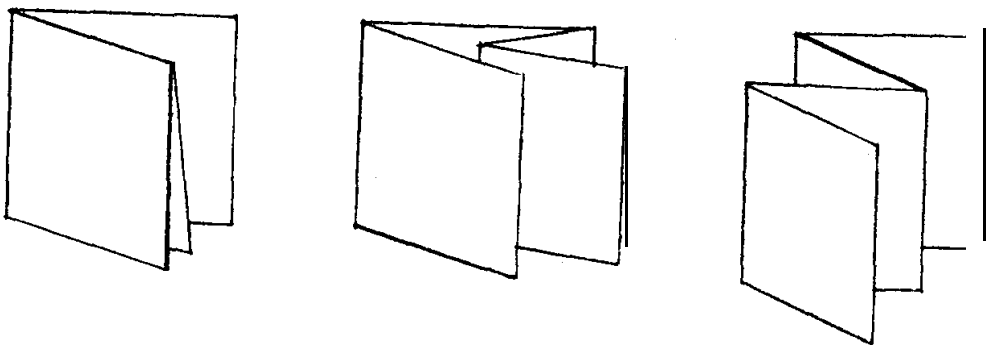
1. แบบ 4 หน้า เป็นแบบง่ายที่สุด มีการพับครึ่งเดียว อาจพับในลักษณะ
แนวนอน หรือแนวตั้งก็ได้

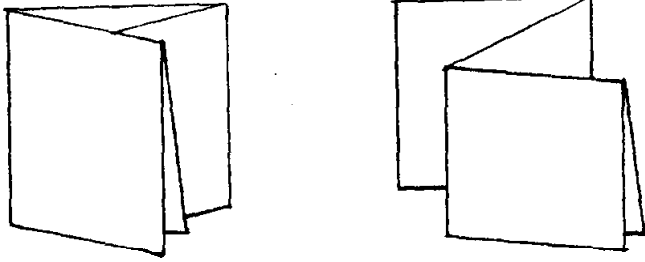
2. แบบ 6 หน้า มีการพับขนาน 2 ครั้ง จะพับแบบธรรมดาหรือแบบพับก็ได้

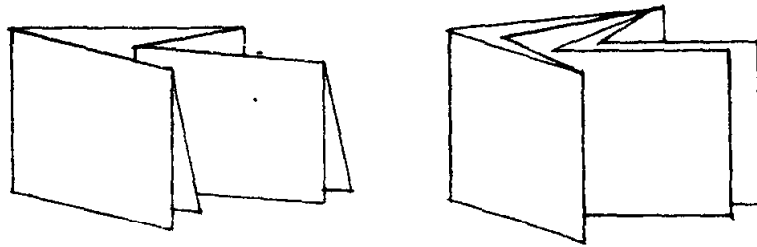
3. แบบ 8 หน้า ทำได้ 3 วิธี

4. แบบ 12 หน้า ทับได้ 2 วิธี

5. แบบ 16 หน้า ทับได้ 2 วิธี

น. จุลสาร Pamphlet หรือ Brochure เป็นสื่อค้ำการพิมพ์เพื่อการประชาสัมพันธ์ที่ได้ลือกอย่างหนึ่ง และแพร่หลายมาก มักจะเรียกกันว่า "จุลสาร" หรือเอกสารเผยแพร่ มีความหนาไม่เกิน 12 หน้า เป็นหนังสือขนาดเล็กไม่เกิน $8\frac{1}{2}$ นิ้ว \times 11 นิ้ว ไม่มีความหนามากกว่าที่กล่าว จุลสารเป็นเอกสารเผยแพร่ขนาดเล็ก คล้ายกับเป็นหนังสือเล่มเล็ก โดยมีการจัดทำอย่างสมบูรณ์ปราณีตกว่าหนังสือประเภทนุสาร Booklet และเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์อย่างดีในค้ำนสิ่งตีพิมพ์ค้ำกล่าวนี้

อย่างไรก็ตาม จดสาร Pamphlet หรือ Brochure นี้ เป็นเครื่องมือ
 ในด้านการประชาสัมพันธ์ เป็นอย่างดี เพราะสามารถแจกให้แก่ผู้ที่ได้มาในงานหรือแจก
 ให้แก่บุคคลทั่วไป นับว่าเป็นสิ่งตีพิมพ์ที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ในงานทั่วไป โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งประชาสัมพันธ์ภายในสถานและภายนอกสถาน

ประชาสัมพันธ์ภายนอกได้แก่ รายงานที่ส่งไป เอกสารเผยแพร่ เป็นต้น
 ประชาสัมพันธ์ภายในได้แก่ เอกสารข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ของสถาน

การสร้างแบบ Art work

การสร้างแบบหรือการออกแบบ (Art work) นั้น มีความจำเป็นและสำคัญ
 มากไม่แพ้ในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ยิ่งในปัจจุบันี้ทั่ว ๆ ไปมักจะพิมพ์
 ในระบบออฟเซ็ท การออกแบบยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้น

หนังสือพิมพ์ นิตยสารใด ๆ ก็ตาม แม้ว่าจะมีเนื้อหาสาระที่เค็ดมากมาย
 เพียงไร ก็ตามแต่ถ้าหากนิตยสารนั้นไม่มีคนอ่าน นิตยสารนั้นก็ย่อมจะไม่มีค่าอะไร การ
 ออกแบบจะช่วยทำให้สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ไม่ว่าหนังสือพิมพ์ นิตยสาร มีคุณค่าอ่านขึ้น

ประโยชน์จากการสร้างแบบหรือการออกแบบนั้น จำนวนก่อกำเนิดนี้คือ

1. เพื่อให้เกิดความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าจับต้อง เป็นการ
 ดึงดูดความสนใจ
2. เพื่อให้อ่านเข้าใจได้โดยง่าย การออกแบบที่ดีจะช่วยให้ผู้อ่านหนังสือพิมพ์
 นิตยสารสามารถแยกแยะเรื่องราว รูปแบบ และเนื้อหาของเรื่องได้อย่าง
 ชัดเจน
3. เพื่อให้มีเอกลักษณ์ของสิ่งตีพิมพ์นั้น โดยปกตินั่งหนังสือพิมพ์ นิตยสาร นั้นจะ
 ต้องออกแบบโดยสม่ำเสมอ การออกแบบแต่ละฉบับจะมีลักษณะเฉพาะตัว
 ของใครของมัน และจะทำให้ผู้อ่านจำได้ว่า หนังสือพิมพ์หรือนิตยสารที่

ART WORK

**เดี่ยวหีอะไหล่ Subaru ถูกกว่าเดิมมาก
บางอย่างถูกกว่าเดิมเกือบเท่าตัว**

ตัวอย่างราคาอะไหล่รถ Subaru ใหม่ เพื่อเทียบกับราคาเก่า

ชนิดอะไหล่	ราคาเก่า (ปี ๑๕)	ราคาปัจจุบัน	ถูกกว่าเดิม
ชุดเฟืองหน้า	4,000.- บาท	2,900.- บาท	๓00 บาท
ชุดแฉวยลูกสูบ	585.- บาท	400.- บาท	185 บาท
ประเก็นฝาสูบ	120.- บาท	110.- บาท	10 บาท
แผ่นคัทซี	560.- บาท	440.- บาท	120 บาท

 SUBARU
ALUMINUM ALLOY ENGINE
From the makers of jet engines **93HP**

สนับสนุนโดยผู้จำหน่าย สยามมอเตอร์

อาคารแสดงท่า

ถนนร่วมพัฒนาฯ หน้าท่า เจริญพัฒนาซอย

404 ถนนพหลโยธิน โทร 2515198 2515935 2512751

ออกใหม่ ๆ นั้นเป็นฉบับอะไร ของใคร และมีเนื้อหาประเภทใด

การทำอาร์ตเวิร์ค เพื่อการพิมพ์หลายสีซ้อนกัน เช่น กราฟ แผนภูมิ หรือรูปภาพต่าง ๆ นั้น เพื่อความสะดวกในการอ่านพิมพ์ และหัวแม่พิมพ์ จึงมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. ไม่ควรลงสีต่าง ๆ ลงในต้นฉบับรวมกันเป็นแผ่นเดียว
2. ต้องแยกส่วนที่จะพิมพ์แต่ละสีลงบนแผ่นเดียว ๆ ที่ตำแหน่งที่ต้องการ ซึ่งเมื่อนำมาซ้อนกันแล้ว จะได้ตรงตามตำแหน่งที่กำหนดพอดี
3. ไม่จำเป็นต้องลงสีให้เหมือนที่ต้องการ ควรใช้สีค่าลงจะสะดวกกว่า ในการถ่ายพิมพ์

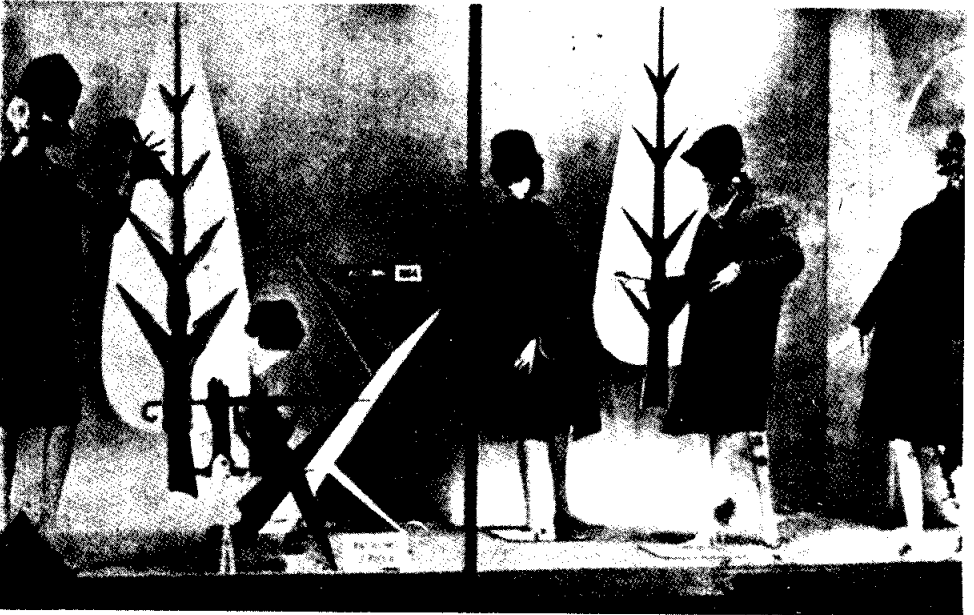
ข. Display ศัพท์นี้บางคนก็ว่าคล้ายคลึงกับคำว่า Classified อาจจะใช้เป็นการประชาสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป แต่เน้นในทางธุรกิจเหมือนโฆษณา หรือเป็นการแสดงจักร้านโชว์ต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามก็มีการใช้คำนี้ หางคำสื่อความคิด เพราะเป็นการสื่อความหมายชนิดหนึ่ง เนื่องจากเป็นการถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิดออกมา

หางคำการประชาสัมพันธ์แล้ว Display ใช้ได้ทุกโอกาสในชีวิตประจำวันของเรา เช่น การประกาศเตือนของราชการ การประกาศเตือนบนรถเมล์ นอกจากนั้นก็ยังใช้กับการแสดงสินค้า เช่น การจัดแสดงสินค้า เน้นความสนใจ หรือหากต้องการเป็นภาพประกอบเกี่ยวกับรถยนต์ ก็มีภาพสวยงามของ

สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของ Display ก็คือ เวลาจัดงาน เช่นการแสดงเกี่ยวกับของโรงเรียน หรือระดับอุดมศึกษา ตลอดจนห้างร้าน ก็สามารถโชว์ในการจัดเป็นหมวดหมู่ ในสิ่งของนั้น ๆ อย่างสวยงามตามชนิดนั้น ๆ ทำให้ผู้ชมได้ทราบรายละเอียดมากขึ้นกว่าการโชว์ของธรรมดา นอกจากนั้นยังสามารถช่วยในการจัดอุปกรณ์การสอน ส่งเสริมการเรียน ทำให้เด็กมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ แสดงออกในด้านความคิด โดยการแก้ไขหรือเพิ่มเติมสิ่งต่าง ๆ เข้าไปใหม่

ดิสเพลย์

การทำ Display บางอย่างอาจจะสร้างความศรัทธาแก่ผู้ชม และทำให้ผู้ชมมีความสนใจ เนื่องจากการใช้สีสรรคมต่าง ทำให้มีลักษณะเด่น มีวิศุคต่าง ๆ มาประกอบ

ในการโฆษณาค้านหนังสือพิมพ์บางทีก็อาจจะจัดเป็นหมวดหมู่และบางแห่งก็เรียกการจัดเป็นหมวดหมู่นี้ว่า Display ใต้เช่นกัน

๓. Clipping คือการตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือแมกกาซีน มาติดกระดาษของหน่วยงานนั้น ๆ เพื่อมีการเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ ได้ทราบข่าวการเคลื่อนไหวในหน่วยงานของตน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ตลอดจนข่าวที่นักรู้ของสถานีอื่น ๆ ที่หน่วยงานของตน ควรจะรับทราบไว้ Clipping นั้นไม่ใช่เป็นการตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์ หรือแมกกาซีน แต่เพียงอย่างเดียว แต่อาจจะตัดข่าวจากข่าวสารของหน่วยงานอื่น ๆ

เมื่อได้จัดข่าวและได้เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น หรือติดประกาศทั่วไปตามความต้องการแล้ว ก็นำ Clipping นั้น มาเก็บไว้ใน โดยจะเก็บไว้ข้างอิง เช่น เก็บไว้ในแฟ้ม พร้อมกับระบุวันที่ วันที่ได้ตีพิมพ์ในวันนั้น เพื่อที่จะได้มาอ้างอิงต่อไปทางด้านการประชาสัมพันธ์ Clipping ก็เป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งในการเผยแพร่ทางประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานของตนหรือหน่วยงานอื่นได้ทราบ เช่น กรณีมีข่าวเกี่ยวกับสถานีไม่ว่าจะเป็นข่าวชมเชย หรือข่าวทั่วไป เราก็ตัดข่าวนั้นมาประกาศให้คนในสถานีได้ทราบ หรืออาจจะเป็นข่าวองเกี่ยวกับสถานี เขาก็ตัดข่าวนั้นติดประกาศให้ผู้มาติดต่อเกี่ยวกับสถานีได้เห็น เช่น การรองชมเชย หรือบริการอันคึงามของสถานี เพื่อให้คนทั่ว ๆ ไปได้พบเห็น นับเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่งของสถานี

๔. โปสเตอร์ (Posted) เป็นสื่อทางการพิมพ์ที่นิยมใช้กันมาก เนื่องมาจากใช้ได้นับแ่งงานเล็ก ๆ จนกระทั่งงานใหญ่ ๆ จำนวนพิมพ์ก็ขึ้นอยู่กับความต้องการและ

มีหลายขนาดแล้วแต่ความต้องการของผู้ที่จะเผยแพร่ การจัดพิมพ์โปสเตอร์นั้น สามารถจะพิมพ์ได้หลายสี หรือสีเดียว เนื่องกระดาษอาจจะเป็นกระดาษสี หรือเป็นกระดาษไม่ติดก็ได้ "โปสเตอร์" นั้น คือแผ่นประกาศชักชวนคนให้สนใจในกิจการ บริการหรือธุรกิจ

ในบางแห่งเรียก โปสเตอร์ (Poster) ว่าภาพโฆษณา ซึ่งส่วนมากแล้วจะเป็นภาพที่มีคำอธิบายประกอบสั้น ๆ ให้ผู้อ่านหรือผู้สนใจเกิดความสนใจขึ้นมาทันที และอยากที่จะทราบรายละเอียดต่อไปว่า ในภาพโฆษณานั้น ได้กล่าวถึงอะไร และมีวัตถุประสงค์อย่างไร ดังนั้นภาพโฆษณาโดยทั่วไปจะต้องใช้ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ เข้ามาช่วยดึงดูดสายตา สิ่งนั้นอาจจะเป็นภาพตัวอักษรสี หรือเส้นที่ช่วยในการนำสายตาซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องขึ้นอยู่กับการออกแบบด้วย

๒. Press Release คือการส่งข่าวสู่หนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนต่างๆ เพื่อเผยแพร่ทางด้านการประชาสัมพันธ์ โดยการส่ง Press Release นั้นควรจะเป็นพิมพ์ที่คั่นหน้าเดียว และควรมีการพิมพ์ชื่อของสถาบันนั้นอยู่บนแผ่นกระดาษก่อนเนื้อข่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อว่าจะเป็นข่าวอันแท้จริงของสถาบันนั้น ๆ และควรระบุวันที่ส่งข่าวด้วย พร้อมกับนั้นอาจจะมีภาพหรือเอกสารประกอบแนบไปด้วย ตามความสำคัญของข่าวนั้น ๆ หรืออาจจะไม่ต้องมีก็ได้

ลักษณะของ Press Release เพื่อให้ผลทางด้านการประชาสัมพันธ์นั้น ควรกำหนดคีย์ว่า แหล่งข่าวมาจากไหน เขียนหัวข้อข่าวและเนื้อข่าวให้ชัดเจน และที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ควรระบุเบอร์โทรศัพท์ของสถาบันที่ส่งข่าวอย่างชัดเจน เพื่อว่าหากมีข้อสงสัยจะได้มีการติดต่อสอบถามทางโทรศัพท์ได้ทันที

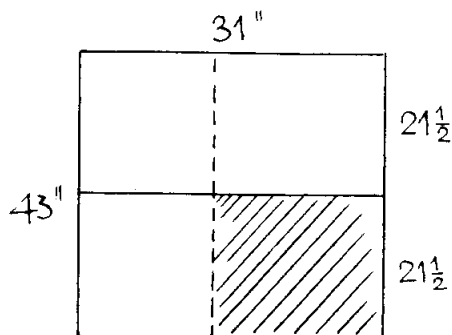
การพิมพ์เป็นยก

ในการที่จะทำหนังสือเพื่อเผยแพร่ และต้องการประชาสัมพันธ์นั้น ต้องผลิตหนังสือ และการพิมพ์หนังสือนั้นมีมาตรากำหนดความหนาในทางการพิมพ์เป็น "ยก" ซึ่งมีความหมายดังนี้

กระดาษที่จะใช้พิมพ์นั้น เริ่มแรกจะมีขนาดมาตรฐานทั่วไป คือขนาด 31×43 นิ้ว ซึ่งนับว่ามีขนาดใหญ่มาก จะต้องตัดให้มีขนาดเล็กลง เพื่อความสะดวกในการพิมพ์ ก็ต้องย่อครึ่ง กระดาษที่ตัดแล้วนี้เรียกว่า "ตัดสอง" ซึ่งมีขนาดประมาณ $21\frac{1}{2} \times 31$ นิ้ว

กระดาษขนาดตัดสองนี้ ถ้าพิมพ์ด้วยแทนออฟเซทขนาดใหญ่ก็จะพิมพ์ได้ แต่ถ้าเป็นออฟเซทขนาดเล็ก หรือแทนพิมพ์แบบแทนลบ หรือ Negative จะพิมพ์ไม่ได้ จะต้องใช้กระดาษขนาดเล็กลงไปอีกเท่าหนึ่ง คือกระดาษขนาด "ตัดสี่" คือเอากระดาษขนาดตัดสอง $21\frac{1}{2} \times 31$ นิ้ว มาตัดครึ่ง ก็จะได้ออกมาเป็น $15\frac{1}{2} \times 21\frac{1}{2}$ นิ้ว กระดาษขนาดตัดสี่นี้แหละคือขนาดของ "ยก"

ตัวอย่างเช่น การพิมพ์นิตยสารขนาด 8 หน้ายก ก็หมายถึงหนึ่งยกหรือขนาดกระดาษ $15\frac{1}{2} \times 21\frac{1}{2}$ นิ้ว พิมพ์ได้ 8 หน้า นั่นก็คือ แต่ละหน้าจะมีขนาดประมาณ $7\frac{1}{4} \times 10\frac{1}{4}$ นิ้ว โดยพิมพ์ในคานหน้า 4 หน้า และคานหลังอีก 4 หน้า เมื่อพิมพ์เรียบร้อยแล้วในกระดาษหนึ่งแผ่นจะได้ 8 หน้าพอดี

ขนาดของยกตั้งกล่าวมานี้ กล่าวได้ว่าเป็นขนาดมาตรฐานที่ใช้กันทั่วประเทศไทย ซึ่งเหมือนกับระบบที่ใช้ในประเทศอังกฤษ ซึ่งใช้ระบบมาตราวัดขนาดเป็นนิ้ว แต่ในประเทศยุโรปอื่นมักจะใช้ระบบเป็นเซนติเมตร

นอกจากนี้ยังมีกระดาษพิเศษอีกหลายขนาด เช่น กระดาษ "ตัดสอง" แล้วมีขนาดเป็น 24×35 นิ้ว หรือ 28×35 นิ้ว เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิมพ์เป็นยกออกมาแล้ว จะมีขนาดไม่เท่ากับที่อธิบายไว้แล้ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ออกแบบนิตยสาร กระดาษขนาดต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อพิมพ์ออกมาแล้วมักจะถูกเติมคำว่า "พิเศษ" เข้าไป เช่น เรียกว่า ขนาด 8 หน้ายกพิเศษ หรือ 4 หน้ายกพิเศษ เป็นต้น

การทำต้นฉบับ (Original Paper)

ก่อนที่จะมีการพิมพ์เกิดขึ้นไม่ว่าเป็นงานใด ๆ เกี่ยวกับการพิมพ์ก็จะต้องมีต้นฉบับก่อนการพิมพ์เสียก่อน ทั้งนี้เพื่อที่จะต้องการจัดหน้า การสะกดตัวอักษรได้ถูกต้อง ตามที่ต้องการ และหากว่าไม่ถูกต้องตามต้นฉบับเมื่อมีการพิสูจน์อักษร (Proof) หรือรูปภาพแล้วก็จะมีการแก้ไขได้ทันที การพิสูจน์อักษร หรือตรวจรูปภาพนั้น จะแก้หลาย ๆ ครั้งจนถูกต้อง หรือหากจะรีบก็จะแก้ไขเพียง 2 - 3 ครั้งก็ได้

ต้นฉบับนั้น อาจจะมี 2 ลักษณะคือ ลักษณะเป็นลายมือของคนเขียน หรือพิมพ์ดีด หรือบางอย่างส่งเป็นภาพถ่าย กราฟ หรือแผนผังต่าง ๆ ส่วนอีกลักษณะหนึ่งก็คือ ต้นฉบับสำหรับถ่ายฟิล์ม ในกรณีที่การพิมพ์นั้นเป็นการพิมพ์ระบบออฟเซต ซึ่งเจ้าของงานอาจทำต้นฉบับให้เรียบร้อยจนสามารถเข้าโรงพิมพ์แล้วทางโรงพิมพ์ถ่ายเพลทเอง สำหรับสิ่งนี้ผู้จัดทำหรือเจ้าของงานก็ควรมีความรู้ในการจัดทำอาร์ทเวอร์ และการเลย์เอาต์พอสมควร

การทำ Layout คือการจัดวางรูปและตบแต่งหน้าของหนังสือ ไม่ว่าจะ
จะเป็นหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หรือข่าวภายในว่ามีคอลัมน์อะไรบ้าง ควรวางข่าว
หรือภาพไว้ตรงไหน ทั้งนี้เพื่อความสวยงามและป้องกันความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

การทำบล็อกเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

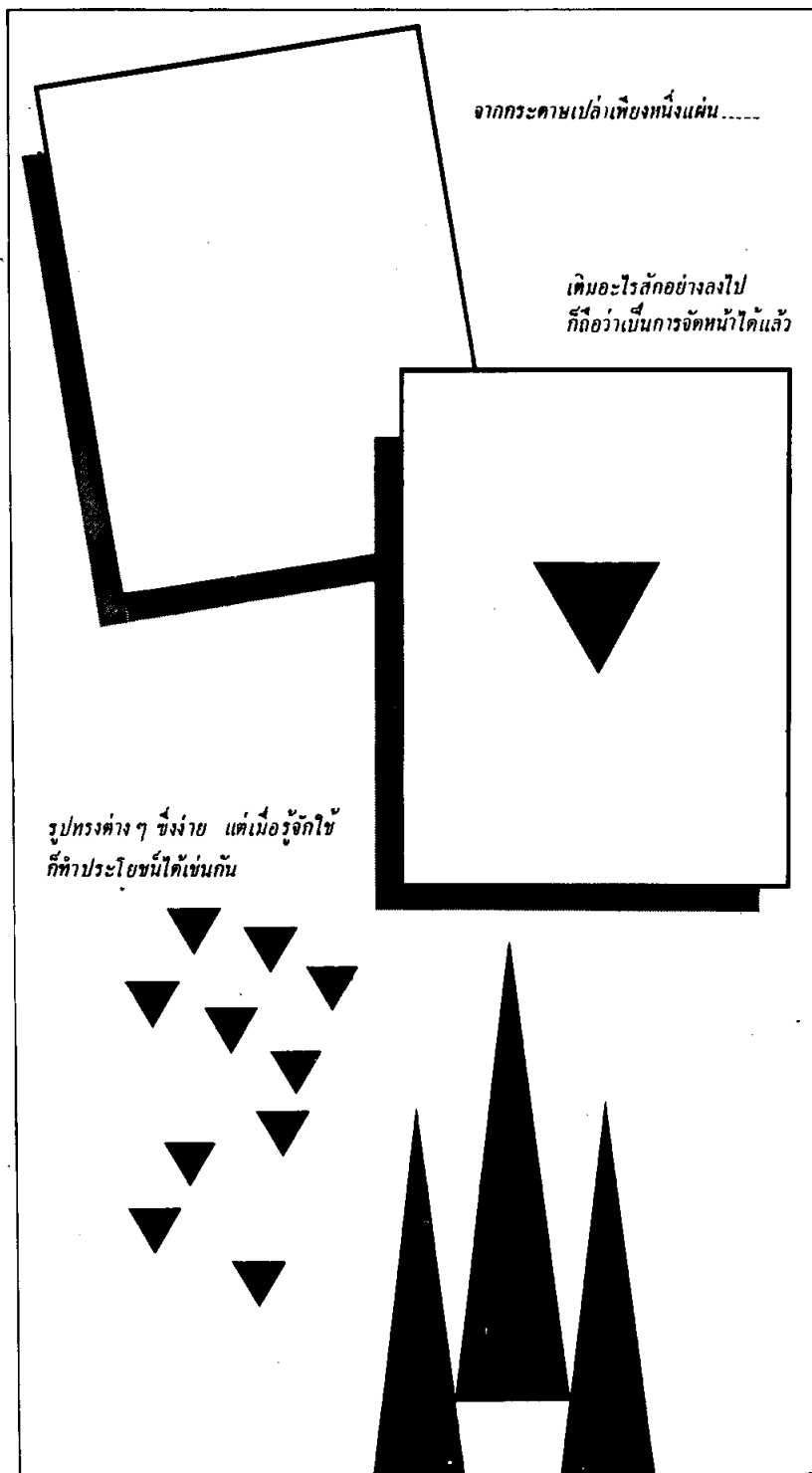
บล็อกไม้ เป็นการแกะไม้ให้เป็นแม่พิมพ์ โดยเขียนภาพลงบนแผ่นไม้ที่
ทำผิวหน้าให้เรียบ ภาพที่เขียนต้องกลับข้างขวาเป็นด้านซ้าย หรือซ้ายเป็นขวา และ
ใช้เครื่องมือแกะส่วนที่ไม่ต้องการใช้การพิมพ์ออกให้ลึกต่ำลงไป ส่วนที่ต้องการพิมพ์ก็
ปล่อยให้สูงขึ้นอยู่บนบล็อกไม้นี้ เมื่อพิมพ์แล้วก็จะได้ภาพถ่ายเส้น การเอาไม้มาแกะ
บนบล็อกไม้นี้ได้ 2 แบบคือ เอาแผ่นไม้โดยใช้น้ำไม้ทางคานของลำต้น หน้าเดียว
กับผากระดากมาแกะให้เป็นบล็อกแม่พิมพ์ แต่ไม่ต้องการพิมพ์เป็นไม้เนื้ออ่อน บล็อกที่ได้นี้
เรียกว่า wood Black

อีกวิธีหนึ่ง เอาหน้าไม้คานตัดของลำต้น โดยมากมักจะแกะภาพกลับคือ
ปล่อยให้ส่วนที่ไม่เป็นเส้นไว้ แต่แกะส่วนที่ไม่เป็นเส้นให้ร่องลึกลงไป เมื่อเอาน้ำพิมพ์ทา
ก็จะได้พื้นกระดากเป็นสีค่า ภาพเส้นอวคลายต่าง ๆ เป็นสีขาว

การทำบล็อกไม้วิธีสุดท้ายคือ ใช้น้ำมันพืชเคลือบบนแผ่นไม้ เคลือบหนา
จนดูไม่เห็นเนื้อหาภายใน วัตถุประสงค์นี้เรียกว่า โอโนเลียม อันมีผิวหน้าเรียบ มีความคงทน
ถาวรอยู่ไค้นาน บล็อกใช้โอโนเลียมนี้คุณภาพดีมาก

บล็อกโลหะ โดยมากมักทำด้วยสังกะสี สำหรับปริมาณน้อยและคุณภาพ
ธรรมดา และทำด้วยทองแดง สำหรับงานปริมาณมากและคุณภาพสูง การทำบล็อก
โลหะนี้ใช้ "เนกาทีฟ" ของภาพ อัดลงบนแผ่นโลหะที่เคลือบน้ำยาไวแสง แสงจะ
ผ่านตามร่องสีในเนกาทีฟ ซึ่งจะเป็นส่วนที่ตรงกับเส้นที่ขีดเขียนในคัมฉับ จะทำให้

เลย์เอาท์

น้ำยาไวแสงในส่วนนั้นแข็งตัว ทิศผิวหน้าโลหะนั้น น้ำยามีผลป้องกันไม่ให้น้ำกรรกกัด เรานำแผ่นโลหะนั้นไปให้น้ำกรรกกัดโดยพื้นละอองน้ำกรรกให้ถูกผิวหน้าของโลหะ น้ำกรรกก็จะกัดส่วนที่ไม่มีน้ำยาเคลือบออกไปหมด ซึ่งเป็นส่วนที่ไม่พิมพ์ แต่จะไม่กัดส่วนที่น้ำยาเคลือบติดแข็งอยู่ ซึ่งเป็นส่วนที่จะพิมพ์

การทำ Print เพื่อเอ็กรูปในการใช้พิมพ์ (CONTACTPRINT)

ในการจะใช้สิ่งตีพิมพ์แต่ละครั้ง ถ้าหากว่ามีภาพถ่ายประกอบเนื้อข่าวแล้ว ผู้ที่จะคิดเลือกภาพประกอบข่าว จำเป็นจะต้องเลือกภาพที่เห็นว่ามีความสำคัญที่สุด เพื่อมาประกอบกับข่าว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเลือกภาพนั้น ถ้าหากว่าจะอัปเดตภาพทั้งหมดเพื่อมาพิจารณาจากภาพจากฟิล์มที่ได้จากการถ่ายมา ก็จะประสบปัญหาอันเปลืองจากภาพที่มีมากมายหลายภาพ ดังนั้นทางผู้พิจารณาภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวหน้าข่าวตามโรงพิมพ์ หรือนิตยสาร จึงใช้วิธีนำฟิล์มทั้งหมดมาอัดล้างเป็นภาพ โดยภาพที่อัดล้างนั้นจะเป็นฟิล์มม้วนเดียวกัน และลักษณะเท่ากับฟิล์ม ลงบนกระดาษอัดรูปแผ่นใหญ่ ขนาดประมาณ $9\frac{1}{2}$ นิ้ว \times 16 นิ้ว เราเรียกว่า Print ผู้พิจารณาจะดูรูปก็จะดูภาพจาก Print นั้น หากมีปัญหาคือในรูปก็จะมีกระจกขยายภาพสองคู่ หากเห็นว่าสมควรจะลงภาพใดก็ทำเครื่องหมายใน Print นั้น พร้อมกับบอกขนาดด้วย

การเขียนข่าวหน้าเดียว

การเขียนข่าวหน้าเดียวนั้น มีประโยชน์ต่อคนเรียงพิมพ์คือ

1. สามารถฉีกเป็นท่อน ๆ ให้คนเรียงพิมพ์แยกกันไปเรียงเพื่อความรวดเร็ว
2. ไม่มีปัญหาเรื่องตัวอักษร หรือหมึกอีกด้านหนึ่งมาทำให้เป็นรอยหรือกระดาษเออะเลื่อนอ่านไม่ออก
3. สามารถลดจำนวนความยาวใ้ถูกต้อง
4. สามารถฉีกไปเรียงพิมพ์ในขณะที่กำลังเขียนข่าวหรือพิมพ์ข่าว โดยฉีกไปเรียงเป็นระยะ ๆ ในขณะที่ข่าวนั้นเร่งด่วน

การทํา
CONTACTPRINT

การเรียงพิมพ์ด้วยมือ

การเรียงพิมพ์ด้วยมือนั้น จริง ๆ แล้วผู้เรียงพิมพ์จะต้องเรียงพิมพ์มือเดียว เพราะอีกมือหนึ่งจะต้องจับที่สำหรับใส่ตัวเรียง เมื่อจับที่ใส่ตัวเรียงมือซ้ายแล้ว มือขวาก็จะต้องหยิบตัวอักษรตัวอื่นแล้วก็นำมาใส่ในที่ใส่ตัวเรียงมือซ้ายเรื่อย ๆ ไป เมื่อจบมันท์ก็จะต้องเสียเวลาขยับพร้อมทั้งใส่กระดาษแข็ง หรืออลูมิเนียม หรือทองเหลืองเล็ก ๆ ขึ้นพร้อมกับเรียงมันท์ใหม่ การใช้แรงคนเช่นนี้ทำให้เกิดปัญหา เพราะบางคนอาจจะเรียงช้า บางคนอาจจะป่วยทำให้การเรียงนั้นช้าลง และที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือไม่สามารถเรียงจบคอลัมน์

การเรียงพิมพ์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

อันที่จริงนั้นเป็นการเรียงพิมพ์ด้วยแสงมากกว่า ลักษณะเครื่องนั้นเหมือนเครื่องพิมพ์ดีด ผิดกันแต่ว่าเครื่องเรียงพิมพ์ชนิดนี้ มีเครื่องหมายให้เลือกขนาดตัวพิมพ์ได้หลายอย่าง และสามารถกำหนดเนื้อที่ในการที่จะเรียงพิมพ์ได้อย่างแน่นอน จึงเป็นที่นิยมใช้สำหรับเทคนิคสมัยใหม่และต้องการความรวดเร็วของผู้ใช้

หลังจากที่เครื่องเรียงพิมพ์ดังกล่าว เรียงได้ข้อความที่ผู้เรียงต้องการแล้ว ผู้เรียงก็จะนำแผ่นใส ๆ เหมือนพิมพ์รูปออกจากเครื่อง แล้วไปใส่ในที่ตั้งรูป ประมาณไม่นานนักภาพที่ใดก็จะเป็นตัวอักษรที่พิมพ์มา

สื่อค่านเครื่องเสียง

ก. การใช้แผ่นเสียงทางค่านการประชาสัมพันธ์

แผ่นเสียงเท็งจะเกิดขึ้นเมื่อสมัยโทมัส แอนดิสัน นี่เอง ในขั้นแรกที่เที่ยวนั้น เป็นกระบอกเสียงลักษณะยาวกว่ากระบอกที่เก็บตัวรตเมนต์เล็กน้อย ส่วนเข้มนั้นเป็นเข้มคองที่ ไม่ใช่หีบมมาวางบนแผ่นเหมือนปัจจุบัน แต่เป็นเข้มที่ตั้งไว้ ตัวกระบอกเสียง

หมุนไปหาเอง ขณะนี้ได้มีการเก็บรักษาไว้ แสดงให้ประชาชนชม ณ พิพิธภัณฑ์
Greenfield Village คีทรอยส์ มิชิแกน สหรัฐอเมริกา

การทำแผ่นเสียงครั้งแรกนั้น ทำด้วยเครื่อง คือเอาเครื่องมากวนกันให้
เหนียว บางตำราที่ว่าใช้ทำด้วยเทียน แผ่นเสียงที่ทำด้วยเครื่องนั้น เป็นเนื้อแผ่นเสียง
ที่หายากแล้ว และคุณภาพของเครื่องเล่นแผ่นเสียงก็ไม่ทันสมัย เพิ่งปรากฏเผยแพร่
ในประเทศไทยมาเมื่อ 50 กว่าปีมานี้เอง

ถึงแม้ว่าแผ่นเสียงได้มีวิวัฒนาการ และเปลี่ยนเนื้อแผ่นเสียงจากครั้ง
มาเป็นพลาสติก และในประเทศไทยเรามีเครื่องบันทึกแผ่นเสียงที่ทันสมัยก็ตาม แต่
แผ่นเสียงทางค่านิยมของเราก็ยังอยู่ในลักษณะ Speed แบบ 45 และ 78
น้อยนักที่จะเป็นระบบ 33 $\frac{1}{3}$ ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุว่า

1. แผ่นเสียงระบบ 45 หรือ 78 ราคาถูก
2. สามารถบันทึกเสียงได้ง่าย
3. ตกแตกก็ไม่เป็นไร (ในกรณีที่ทำด้วยเครื่อง) หรืออกก็ไม่เป็นไร
เพราะลงทุนทำใหม่ได้
4. เหมาะแก่การใช้ชั่วคราวชั่วคราว

ด้วยสาเหตุดังกล่าว จึงทำให้ผู้ใช้แผ่นเสียงระบบ 45 และ 78
มาทางด้านการเผยแพร่ทางด้านการประชาสัมพันธ์กันมาก แผ่นเสียงค่านิยม
แรก ๆ ถ้าเป็นเพลงพวกปลุกใจคนไทยในชาติของ พ.อ. หลวงวิจิตรวาทการ ที่ทำให้
ประชาชนได้รักชาติในการบระพันธ์ละคร และใช้การร้องในบระพันธ์ครั้งกระนั้น และ
ได้นำไปออกรายการวิทยุ หรือเปิดในโรงละคร เมื่อคนได้ฟังก็ทราบว่ามาจากละคร
เรื่องอะไร และได้มีการประชาสัมพันธ์ไปในตัวเกี่ยวกับการแสดงละครเรื่องนั้น จะ

ทำให้เกิดมีความสามัคคีและความรักชาติของประชาชน เช่น เพลงยุทธทหาร และ
 ทัศนะของไทย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ปรากฏของการประชาสัมพันธ์ที่ได้ผลจริง ๆ
 จากแผ่นเสียงก็คือ ในการแข่งขันรถมวยชิงแชมป์โลกครั้งแรกที่มีในไทย ระหว่าง
 จำเริญ ทรงกิตรัตน์ กับ จิมมี่ คาร์รเทอร์ ชาวซิดนีย์ ออสเตรเลีย ได้มีการ
 ประชาสัมพันธ์ด้วยแผ่นเสียงเป็นการร้องเพลงตามสถานีวิทยุต่าง ๆ พร้อมกับมีการร้อง
 เพลงและเปิดคำบรรยาย ต่อมาได้มีรายการต่าง ๆ เผยแพร่ทางด้านการประชาสัมพันธ์
 ด้วยแผ่นเสียงในลักษณะนี้ โดยมีการเปลี่ยนแปลงบ้างหรือบางอย่างยังคงเดิม คือกรณีเพลง
 เอเชียนเกมส์ ก็ใช้แผ่นเสียงโดยร้องเป็นเพลงจนจบเอง แต่ในกรณีบางอย่างก็จะเปิด
 เพลงแล้วหยุดช่วงกลาง เพื่อให้คนพูด

การใช้แผ่นเสียงทางด้านการประชาสัมพันธ์นั้น จะใช้เวลาเพียง 5 วินาที
 ขึ้นไป จนกระทั่ง 5 นาทีก็พอ แล้วแต่ความเหมาะสมและความต้องการในการที่จะ
 เผยแพร่นั้น อย่างไรก็ตามในการจะนำแผ่นเสียงมาทางด้านการประชาสัมพันธ์ควร
 ระมัดระวังดังนี้

- ก. การทำแผ่นเสียงเพื่อการประชาสัมพันธ์ ควรคำนึงว่า จะใช้ทาง
 ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือในงานต่าง ๆ
- ข. ต้องคำนึงว่า การใช้เพลงประกอบนั้นเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่
- ค. ต้องคำนึงว่าจะใช้คำพูดอย่างไร เพื่อให้คนสนใจ ระวังและไม่เป็นเยื่อ
- ง. เราจะใช้ประชาสัมพันธ์อะไรในงานนี้
- จ. คนที่เราต้องการเผยแพร่ให้ทราบนั้น อาชีพ อายุ ขนาดเท่าใด เพื่อ
 จะพูดคำพูดที่บันทึกทางแผ่นเสียงให้เข้าใจ
- ฉ. เพลงประกอบนั้นไม่ควรจะให้ยาวจนเกินไป และควรเป็นตอนที่นำฟังหรือ
 ระวังใจด้วย
- ช. ในการเปิดเพลงและคำบรรยายให้เข้ากับสไลด์นั้น ควรหาทางให้
 ประสานงานกันก่อน ไม่ใช่เปิดเพลงแล้วถึงค่อยฉายสไลด์

การจับแผ่น เสียง

ด้วยเหตุที่แผ่น เสียงนั้นหากว่าจับ เนื้อแผ่นแล้วคุณภาพจะ เปลี่ยนแปลง เนื่องจากฝุ่นผงหรือ เหนือโคลไป เกาะอยู่บน เนื้อแผ่น และ เวลาทำความสะดวกต้องใช้ เวลาานาน เพื่อให้คุณภาพ เสียง เหมือน เดิม

ในการแสดงนิทรรศการ เครื่องเสียงเมื่อวันที่ ๒-๖ ธันวาคม ๒๕๒๕ ที่โรงแรมรามาคาร์เต็น แนะนำวิธีการรักษาแผ่น เสียงในหนังสือโปรแกรมการแสดง เครื่องเสียงไฮไฟ ๘๒ ดังนี้

1. โดยทั่วไป ผู้ซื้อแผ่นเสียงมักไม่ได้มี โอกาสที่จะเห็นตัวแผ่นที่อยู่ในซองก่อนซื้อ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะตรวจสอบเพื่อหารอย ชำรุดบนแผ่น อย่างไรก็ดี มีข้อแนะนำบางอย่าง ที่อาจช่วยคุณเสียงจากการถูกหลอกให้ซื้อ แผ่นเสียงที่คดงหรือแอ่นเป็นหลังดำได้ นั่นคือ ระหว่างที่เลือกซื้อนั้น ให้สอดค้อนเลือกเอาตัว แผ่นที่ปกบนเรียบไม่โก่งงอ หรือที่มีมุมป้อยบู่ ยี่ นั่นแน่นอนว่า แผ่นที่อยู่ในปกที่โก่งงอนั้นมี โอกาสมากที่จะงอตาม ปกแผ่นเสียงที่ติดปก คดงก็ควรระวังหลีกเลี่ยงเช่นกัน

2. เมื่อซื้อแผ่นมาแล้ว ให้กะพลาตติค บางใส่ที่หุ้มปกอยู่ออกทิ้งไปเสีย อย่าเพียง แค่วิศาด้านข้างออกเพียงครึ่งแผ่นออกมาได้ แล้วปล่อยให้พลาตติคบางนั้นหุ้มคาวัวอย่างนั้น เพราะพลาตติคบางแบบนี้แม้จะกริดออกข้าง หนึ่ง มันก็ยังคงตั้งอยู่อย่างนั้นต่อไป ซึ่งเป็นตัว การสำคัญที่จะทำให้เกิดการคดงจนปกและแผ่น เสียงที่อยู่ข้างในคดงไปด้วย แผ่นเสียงบางเจ้า อาจจะไม่มีหุ้มปกด้วยพลาตติคบางใสแบบนี้ แต่ มาในซองพลาตติคหนาหลวมๆ ซึ่งในกรณีนี้ ไม่จำเป็นที่จะต้องโยนทิ้งไปอย่างพลาตติคแบบ แรก แต่ก็ควรระวังคอยดูว่าเจ้าของพลาตติค หนาที่ว่า ไม่มีรอยยับ ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้น ก็อาจ ทำลายแผ่นเสียงข้างในได้ ถ้าหากว่ามีแรงกด

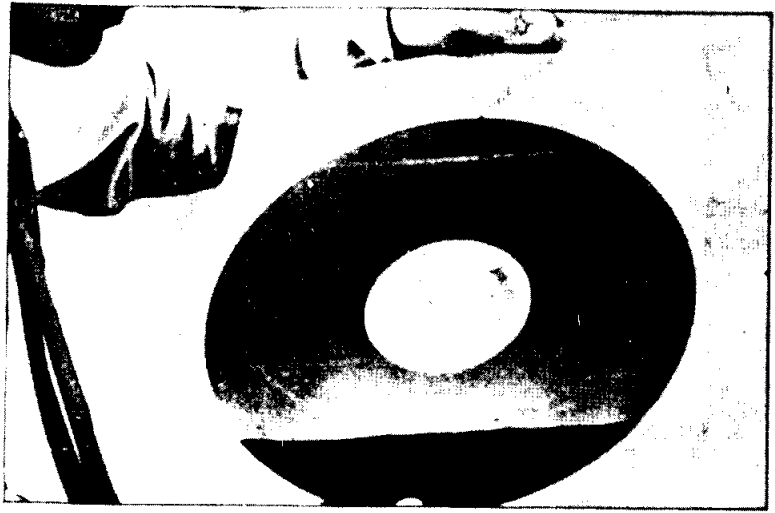

หรือแรงอัดเข้ามา โดยเฉพาะเมื่อเสียบไว้ในช่อง และให้มีแรงกดจากหิ้งเองข้างบนคู่กัน ไม่ เก็บแผ่นเสียงระหว่างแผ่นเสียงอื่นๆ เยื้องไปข้างใดข้างหนึ่ง หรือถูกกดทับจากด้าน ใดด้านหนึ่งจนเกินไป

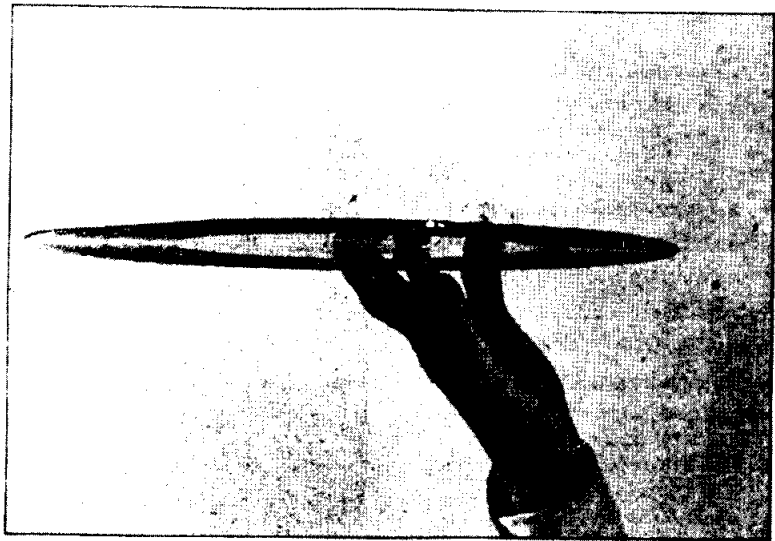
3. วิธีที่จะดึงแผ่นเสียงออกมาจากปกที่ คดที่สุด คือใช้ลำคัมและฝ่ามือข้างหนึ่งโก่งปกให้ 'แอ้ออก' แล้วดึงซองในที่บรรจุแผ่นเสียงออกมา ด้วยการจับที่ขอบมุมของซองใน อย่างจับซองใน ส่วนที่เป็นคัมแผ่นเสียงเป็นอันขาด เพราะการกั เช่นนั้นเท่ากับเป็นการกมุ่นและงอซึ่งอาจมีเกาะ อยู่บนปกคัมในของซองในส่วนนั้นและไปติด บนร่องแผ่น

4. ในการนำแผ่นออกมาจากของในนั้น ให้ทำด้วยการให้มันค่อยๆไหลหลุดจากของในเข้ามาในมือที่รอไว้ โดยให้เกิดการเสียดสีระหว่างของในกับแผ่นน้อยที่สุด อย่าสอดมือเข้าไปในของในเพื่อดึงแผ่นออกมา เพราะฝุ่นละอองและความสกปรกทั้งหมดบนเมื่อจะไปติดบนแผ่นและด้านในของได้ จากรูปนี้จะเห็นว่า นิ้วมือขวาเพียงแตะตะคานนอกของของใน เมื่อของในหลุดออกไป แผ่นก็จะเข้ามาอยู่ในมือขวาพอดี

5. นี่คือการถือหรือจับแผ่นเสียงที่ถูกแบบที่สุด หัวมือถือคอดูที่ขอบ นิ้วที่เหลือประคองรองรับอยู่ตรงกลางที่เป็นป้ายบอกชื่อแผ่น ทำถือแผ่นแบบนี้ไม่จำเป็นต้องอาศัยฝ่ามือที่ใหญ่โตแต่อย่างไร แต่ต้องอาศัยการฝึกฝน

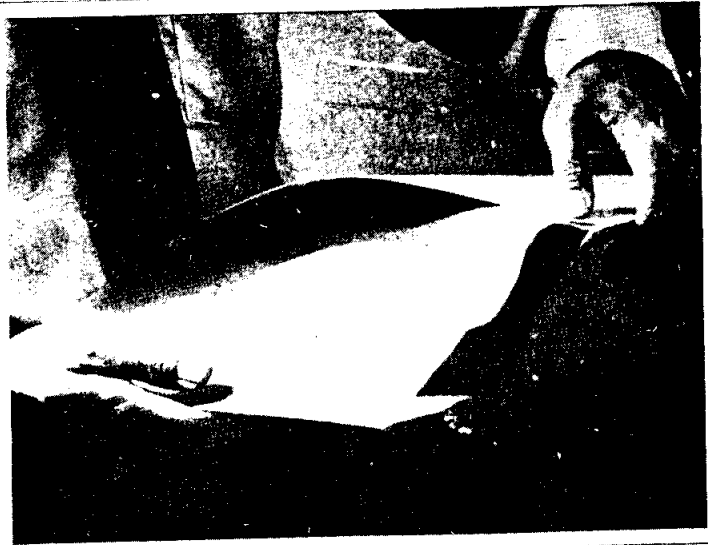
6. อีกทำหนึ่งของการถือแผ่นเสียงที่ถูกวิธี และเหมาะสำหรับคอนเสิร์ตแผ่นเสียงบนเป็นหมุนของเครื่องเล่น การเปลี่ยนทำถือจากท่าแรกมาเป็นทำนี้ก็ได้ยากเย็นตรงไหน ช่วงที่มีมือที่วางอีกมือหนึ่งมาประคองตรงขอบ นิ้วของอีกมือที่รองรับตรงกลางแผ่นอยู่ก็จะถอนออกไปประคองที่ขอบอีกด้านเท่านั้นเอง หลังจากวางแผ่นลงบนแท่นหมุนแล้ว ให้ปิดฝาครอบเครื่องเล่นแผ่นเสียง แล้วใส่ของในแผ่นเสียงกลับเข้าไปในปก เพื่อที่ว่า ของในจะได้ไม่มีฝุ่นมาเกาะเพิ่ม ถ้าต้องการไม่ให้ฝุ่นมาจับแผ่นเสียง ก็จงเดินแผ่นเสียงด้วยการปิดฝาครอบอยู่ตลอดเวลา

7. การเก็บแผ่นเสียงเข้าช่องหลังการเดินก็ทำด้วยวิธีการย้อนกลับกับวิธีที่นำออกมาเท่านั้นเอง แต่จำไว้ว่า อย่าสอดใส่มือเข้าไปในช่องในโดยไม่จำเป็น และพยายามให้ผิวแผ่นเสียงถูกกับช่องในน้อยที่สุด โดยให้ขอบแผ่นเสียงเท่านั้นที่สัมผัสกับช่องใน

8. สอดช่องในที่มีแผ่นเสียงอยู่กลับเข้าไปในปก และเช่นกัน ในระหว่างนั้น พยายามอย่าให้แผ่นเสียงถูกกับช่องใน ให้สังเกตว่า เวลาเอาช่องในเข้าปก ให้เอาด้านปากช่องในขึ้นด้านบน ในการสอดช่องในเข้าปกในลักษณะนี้ ช่องในจะช่วยปิดไม่ให้ฝุ่นจากภายนอกเข้าไปเกาะร่องแผ่นได้ ช่องในมีไว้สำหรับป้องกันฝุ่นไปจับแผ่นเสียง ดังนั้น อย่าทิ้งช่องในที่มากพร้อมกับแผ่นเสียงไป เว้นแต่ว่า คุณจะมีช่องในอื่นมาแทนและช่องในที่ดีควรทำด้วยพลาสติกหรือบุด้วยพลาสติก

9. นักเล่นบางคนอาจจะชอบพับมุมของในเพื่อที่จะสอดเข้าในปกได้สะดวก บริษัทแผ่นเสียงหลายบริษัทก็ชอบใช้วิธีนี้ในการบรรจุแผ่นเสียงเข้าในปก แต่ถ้าหากว่า ช่องในส่วนที่พับเข้ามานั้น เกินเลยมาทับบนแผ่นเสียงแล้วจะก่อให้เกิดโอกาสมากที่แรงกดบนรอยพับที่ทับบนแผ่นนั้นจะทำให้แผ่นคดงอ หรือโก่งได้ เพราะฉะนั้น วิธีการพับแบบนี้จึงไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง และขอให้หลีกเลี่ยงเสีย

- ข. ควรระมัดระวังความร้อน อย่าให้ถูกแผ่นเสียงงอ เพราะจะทำให้คุณภาพของแผ่นเสียงยึกไป หรือแผ่นเสียงชำรุดได้
- ฎ. หมั่นระมัดระวังโดยการเช็ดถูให้สะอาด มิฉะนั้นแผ่นเสียงจะชำรุดหรือสกปรก
- ฏ. แผ่นเสียงก่อนจะเปิดว่าเริ่มนั้นยังมีสมรรถภาพหรือไม่

การใช้เทปทางการประชาสัมพันธ์

เทปบันทึกเสียง คือ เครื่องอุปกรณ์การบันทึก การศึกษาและเป็นการประชาสัมพันธ์ชนิดหนึ่งที่สามารถเก็บเสียงไว้ในแถบบันทึกเสียง ที่เป็นทั้งหมกกระดาษหรือพลาสติกที่มีขดละเอียดของออกไซด์หรือสารไวต์คิกกับกระดาษหรือพลาสติก ซึ่งจะ เป็นสีค่าหรือสีน้ำตา (ปนแดง) ก็ได้ และจะมีความจุในระยะเวลาดังกล่าวแตกต่างกันแล้วแต่ความยาว จนกระทั่งอัตราความเร็วที่ใช้กับการบันทึกเสียงของแต่ละแบบอย่าง เช่น เสียงคนตรี เสียงคนพูด ก็แตกต่างกัน และการเล่นของเทปบันทึกเสียง จะต้องประกอบด้วยเครื่องเทปและตัวเทปถึงจะออกเป็นเสียงมาได้

การใช้เทปเพื่อประกอบการประชาสัมพันธ์นั้น สามารถกระทำได้ดังนี้

ก. กรณีอ้างอิง เป็นต้นว่าหากมีอาศัยบุคคลคนใดคนหนึ่งจากต่างประเทศ ไ้มาเที่ยวเมืองไทย และกลับไปที่ประเทศของเขา ชมเชยประเทศไทยเสียยกใหญ่ เราก็บันทึกเทปที่เขาชมนั้น พร้อมกับสามารถอ้างได้ว่าเขาพูด

ในบางครั้งการทำข่าวของนักข่าว มักจะประสบปัญหาในการสัมภาษณ์บุคคลชั้นสำคัญต่าง ๆ เมื่อได้สัมภาษณ์และนำลงในหนังสือพิมพ์แล้ว ปรากฏว่าได้มีการปฏิเสธข่าวว่าไม่ให้พูด แต่หากนักข่าวมีเทปติดตัวสัมภาษณ์ไปด้วยก็สามารถยืนยันว่าพูดจากเทปดังกล่าวได้

ข. ในการเสนอข่าว ในบางครั้งการเสนอข่าวก็มีการประกอบเสียง เราก็นำข่าวนั้นมาอ่าน พร้อมกับเปิดเทปที่บันทึกเสียงไว้ เมื่อเราต้องการให้คนฟัง ได้ฟังทั้งเสียงและข่าวของผู้ที่สัมภาษณ์นั้น

ในการเสนอข่าวนั้น จะเป็นการเสนอข่าวทั้งวิทยุ โทรทัศน์ ตลอดจนกระทั่งเป็นข่าวประกอบเสียงตามโรงภาพยนตร์ หรือสถานีใด ๆ โดยการใส่เทป มาประกอบก็ได้ แต่ส่วนมากมักจะใช้ทางวิทยุและโทรทัศน์มากกว่า

ค. การประชาสัมพันธ์ โดยการใส่เทปทางบ้านอื่น ๆ ก็เหมือนกัน อิทธิพลไม่แพ้กันเสียง ฉะนั้นจึงได้มีการฉีกเทปเพื่อประโยชน์ทางด้านการประชาสัมพันธ์ มาก เช่น สถานีเอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ก็มีการใส่เทปสอนภาษาและมีเทปเกี่ยวกับเพลง ของฝรั่งเศส สำหรับให้คนสนใจได้รับฟังในขณะที่ไปติดต่อกับหรือบางครั้งก็นำเทปออกทาง วิทยุ สถานีเอกอัครราชทูตออสเตรเลีย ก็นำเทปเกี่ยวกับเรื่องนารู ของออสเตรเลีย และเพลงต่าง ๆ มาประชาสัมพันธ์บอกเล่าแก่สมาชิกในครอบครัว นอกจากนั้นก็ยังมีเทปบันทึก การศึกษา การอุตสาหกรรม การบันเทิง การสอนดนตรี พร้อมทั้งคำอธิบาย และ การเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วยตนเอง นอกจากนั้นยังช่วยด้านการประชาสัมพันธ์ และการใช้ ในลักษณะอื่น ๆ เช่น

การใส่เทปทางด้านการสอนหนังสือ เทปนั้นก็เปรียบเสมือนตัวเชื่อม ความ เข้าใจในคำวิชาต่าง ๆ ได้ทีเดียว เพราะเป็นทั้งเครื่องมือเครื่องใช้และการประชาสัมพันธ์ ไปในตัวเสร็จเช่น

- ใช้บันทึกเสียงในเหตุการณ์ที่สำคัญ แล้วนำมาฟังใหม่ ได้ทุกเวลาเมื่อ ต้องการ เช่น การอภิปรายหรือคำกล่าวสุนทรพจน์
- เป็นพยานหลักฐาน เช่น พิจารณาคดี ได้บันทึกไว้ สามารถอ้างอิง ทางศาลกันควา และนำมาอ้างอิงทางศาลเขียนคำพิพากษาได้

- สามารถประกอบการแสดงของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ครู อาจารย์ หรือคนต่าง ๆ ได้ เมื่อมีการแสดงทางโทรทัศน์ วิทยุ หรือในห้องเรียน หรือในงานต่าง ๆ
- สามารถเปลี่ยนภาษาเป็นอีกภาษาหนึ่ง หรือเปลี่ยนเป็นเครื่องบันทึกเสียงได้ทันที
- มีทั้งระบบเครื่องเล่นทรานซิสเตอร์หรือไฟฟ้า เครื่องเพปสามารถยกไปบันทึกเสียงที่ใดก็ได้ และเครื่องเพปบางชนิดเล็กมากสามารถใส่ในกระเป๋าเสื้อ หรือกระเป๋ากางเกงบันทึกเสียงได้
- สามารถเปิดซ้ำและเปลี่ยนเพปได้อย่างทันที เช่น เพปแบบคาทริก หรือคาเรท หรือเครื่องเพปเล็ก ๆ ที่ติดกระเป๋าเสื้อหรือกระเป๋ากางเกง
- มีความสัมพันธ์กับเครื่องเพป คือเพปบางอย่างมีอัตราบอกว่าใช้ไปแล้วเท่าไร ทำให้เราสามารถเปิดข้อความต่องานนั้นได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีตัวเลขกำหนดไว้ ฉะนั้นหากมีการติดชั้บประการใด ก็ สามารถมีการหมุนวนใ้มาใช้ใหม่ได้

สื่อทางค่านเครื่องฉาย

ก. สไลด์

การที่จะผลิตสไลด์ เราต้องหาสิ่งที่เราต้องการเผยแพร่ มาทำสไลด์ซึ่งมีอยู่หลายอย่างเช่น การถ่ายภาพจากของจริง ๆ เช่น ถ่ายภาพนาฏศิลป์ไทย พร้อมทั้งเขียนคำบรรยาย โดยการใช้อุปกรณ์กราฟิกเข้าช่วย แล้วเราก็ถ่ายภาพตามกรรมวิธีต่าง ๆ กันและจะต้องการสไลด์ขนาดไหนนั้นก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของเรา การทำสไลด์นั้นสามารถทำได้ง่าย ไร้เงาขาคาถูก ไม่เปลืองที่เก็บ ไม่ต้องใช้กับห้องมืดมาก และยังใช้กับสื่ออื่น ๆ อีกได้

เครื่องโทรพิมพ์

Mrs จดสไตน์เบินชไตน์

การทำสไลด์ไปเผยแพร่ที่งานการประชุมสัมมนา

ก. งานการศึกษา จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจฟัง กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเป็นการชักชวนความสนใจ เนื่องจากสไลด์เป็นสื่อทางคำสาขาทา และในบางครั้งเราสามารถใส่เครื่องมือทางคำสาขาทาเสียงประกอบได้ การรับด้วยประสาทสัมผัสทางคำสาขาทา และเสียง ทำให้สไลด์เป็นสื่อที่สามารถเผยแพร่ไปยังบุคคลต่าง ๆ ได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางงานการศึกษา เพราะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังดู และทั้งฟังตรงส่วนเดียวกัน และภาพอย่างเดียวกัน ช่วยให้นักเรียนดำเนินไปด้วยดี ใช้เป็นเครื่องมือทดสอบความเข้าใจของผู้เรียน ใช้ทบทวนบทเรียน ทำให้ผู้เรียนผู้สอนมีส่วนร่วมทางงานการเรียนการสอนมากขึ้น มีสุนทรียภาพแก่ผู้เรียน เนื่องจากเป็นภาพสไลด์สี และแผนภูมิการสอนต่าง ๆ โดยคน ๆ เดียวก็สามารถใช้ได้

นอกจากนั้นสไลด์ยังใช้ได้ในห้องที่ไม่มีคนนัก และใช้กับเครื่องฉายประเภทฉลุมีสกรีนก็ได้ และสามารถนำติดตัวไปไหนมาไหนได้ง่าย จึงเหมาะสำหรับเผยแพร่ทุกหนทุกแห่ง และมีการเปลี่ยนแปลงทั้งเป็นชุด ๆ หรือเป็นภาพเดี่ยวได้ จึงเหมาะสำหรับการเปลี่ยนเรื่อง และสลับกับชุดอื่น ๆ และที่สำคัญก็คือ สามารถผลิตขึ้นใหม่ได้โดยไม่ต้องลงทุนมาก สามารถฉายภาพสไลด์ได้ด้วยตนเอง

ข. การใช้สไลด์ที่งานโรงภาพยนตร์

ถ้าเราจะสมมุติว่าโรงภาพยนตร์แต่ละโรงมีที่นั่ง 1,000 ที่นั่งแล้ว และโรงภาพยนตร์หนึ่ง ๆ หากคนดูแน่นเต็มโรงก็มีคนดู 1,000 ที่นั่ง วันหนึ่ง ๆ ภาพยนตร์จะฉายห้ารอบคือรอบ 12.00 น. รอบ 14.00 น. รอบ 17.00 น. รอบ 19.00 น. และ 21.00 น. และวันเสาร์อาทิตย์และวันหยุดราชการต่าง ๆ นั้นจะเพิ่มเป็น 6 รอบ ฉะนั้นหากว่าวันหนึ่งคนดูเต็มทุกที่นั่งแล้ว จะเป็น 5,000 คน หากสัปดาห์หนึ่งมีทั้งวันเสาร์อาทิตย์หากคนดูเต็มหมดก็จะมี 9,000 คนหรือ 9,000 ที่นั่ง

หากเป็นหนึ่งเดือนก็ประมาณ 36,000 คน ในการฉายสไลด์นั้นหากฉายก่อนฉายภาพยนตร์ คนยังไม่นั่งชมอยู่ในระหว่างหาที่นั่ง หรือเข้าห้องน้ำ หรือยังไม่เข้าภาพยนตร์ก็มี ซึ่งก็มีอย่างน้อยที่สุดเท่าที่จะคาดคะเนก็เป็น 25 เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าฉายสไลด์ขึ้นภาพยนตร์ ในขณะที่พักครึ่งเวลาของภาพยนตร์ยาว 3 - 4 ชั่วโมงนั้น คนจะดูมากกว่า การฉายสไลด์ก่อนภาพยนตร์รอบนั้นจะเริ่มฉาย ทั้งนี้เนื่องจากว่าคนดูในช่วงระยะเวลานั้นได้มาชมภาพยนตร์อยู่แล้ว ฉะนั้นการฉายสไลด์จึงมีประโยชน์มาก มันจะฉายไม่นานนักก็ตาม แต่สายตาของคนก็จะไปชมมากกว่าจะไปมองสิ่งอื่นในโรงภาพยนตร์

ข้อควรคำนึงในการฉายสไลด์จากโรงภาพยนตร์

- ก. ควรจะให้สไลด์นั้นมีข้อความเป็นที่น่าสนใจจริง ๆ
- ข. ควรจะให้สิ่งที่เราต้องการเผยแพร่ปรากฏเด่นชัดกว่าข้อความประกอบอื่น ๆ
- ค. ต้องเป็นข้อความสั้น ๆ คนอ่านแล้วรู้เรื่องทันที
- ง. อย่าเขียนตัวหนังสือขนาดเดียวกันซ้ำกันหมด
- จ. ควรสืบดูก่อนว่า โรงภาพยนตร์ใด ใช้ขนาดอะไร เนื่องจากว่าปัจจุบันโรงภาพยนตร์เช่น สกาซ่า ลีโต้ สยาม อินทรา และเจดิมไทย มันจะเป็นบริษัทเครือเดียวกัน แต่การใช้สไลด์แตกต่างกัน เช่น สกาซ่าและอินทรา ใช้สไลด์กระจกขนาด $3\frac{1}{4}$ นิ้ว \times 4 นิ้ว ส่วนของเจดิมไทย ลีโต้ และสยาม ใช้สไลด์ขนาด $2\frac{1}{2}$ นิ้ว \times 2 นิ้ว และโรงภาพยนตร์อื่น ๆ เช่น ต่างจังหวัดกับกรุงเทพฯ บางทีก็ใช้ต่างกัน บางทีก็ขนาดเดียวกันต้องสืบดูเสียก่อน

การใช้สื่อโทรทัศน์ในการประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์

โทรทัศน์นับเป็นสิ่งสำคัญทางด้านการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฉายภาพยนตร์ และการฉายสไลด์ ที่เป็นปรากฏการณ์ทางด้านสายตามากกว่าสื่อใด ๆ ทั้งสิ้น เนื่องจากมีผู้ดูเป็นจำนวนมาก ฉะนั้นแล้วการฉายภาพยนตร์ทางโทรทัศน์นั้น คนดูจะเป็นจำนวนล้าน ๆ คนขึ้นไป นับแต่ละสถานีได้ขยายรัศมีการส่ง โดยมีสถานีถ่ายทอด หรือการส่งภาพผ่านทางดาวเทียม แต่จำนวนที่คนดูโทรทัศน์มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับเวลา ซึ่งแตกต่างกันดังนี้

ก. เวลา 16.00 - 18.00 น. วันธรรมดา คนดูโทรทัศน์ช่วงนี้น้อยมาก ค้ำยเหตุว่าคนยังไม่กลับจากที่ทำงาน นักเรียนยังไม่กลับจากโรงเรียน คนส่วนมากยังอยู่ในระหว่างการเดินทางกลับบ้าน แม้บ้านต้องทำอาหารหรือ ทำความสะอาดบ้าน แสงแดดก็ยังมียู่ บางคนก็กลับมามาก่อล้างกาย หรือบางคนอาบน้ำ บางทีจะฉายสไลด์เผยแพร่ในระยะเวลานี้ จึงมีผลเป็นเพียงส่วนน้อย

ข. เวลา 18.00 - 21.00 น. เป็นช่วงระยะเวลาคนดูมากที่สุด และโดยเฉพาะเวลา 18.30 - 20.30 น. นั้นเป็นระยะที่มีเด็กดูมากที่สุดด้วย เหตุที่คนดูโทรทัศน์ในระหว่างช่วงนี้มากนั้น เนื่องจากเป็นเวลาที่คนกลับบ้าน เป็นเวลาที่รับประทานอาหาร และเวลาที่พักผ่อน แต่ก็ยังเป็นช่วงเวลาที่มียาราคาแพงมาก และไคยอค้านโฆษณา

ค. หลังเวลา 21.30 น. เป็นต้นไป เป็นเวลาที่เด็กไปนอน และผู้ชมบางคนก็อาจจะพักผ่อนหรือนอน อย่างไรก็ตามก็ก็อาจมีคนดูอีกเชื้อ แต่ในเวลาช่วงนี้คนจะดูมากกว่าเวลา 16.00 - 18.00 น.

ง. รายการเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ คนดูส่วนมากเป็นเด็ก รายการวันเสาร์คนดูน้อยกว่าวันอาทิตย์ และรายการช่วงเวลาหลัง 21.30 น. คนดูก็ดูจำนวนพอ ๆ กับรายการวันอาทิตย์ ส่วนรายการที่มีมวยหรือถ่ายทอดกีฬา

หรือการมันเหิงต่างๆ นั้น การโฆษณาค่อนข้างจะได้ผลดี เพราะคนกำลังเพิ่ง
 เสียตาและจกจอกกับการถ่ายเทอด จึงพลอยให้กับการเผยแพร่ทางสไลด์ที่ขึ้นเวลา
 หรือสไลด์ในลักษณะอักษรวิ่งของเราไปด้วย

จ. ในการฉายสไลด์นั้น ข้อความที่จะประกาศโดยเสียงพูดควร
 จะให้ตรงกับข้อความสไลด์และขยายใจความเพื่ออ่านให้คนทราบและเข้าใจยิ่งขึ้น
 หากเราจะมีแผ่นเสียงโฆษณาประกอบฉายสไลด์ ก็จะทำให้คนสนใจมากขึ้นเพราะ
 มีทั้งเสียงพูดและเสียงดนตรีประกอบ

ฉ. ต้องคำนึงว่าขนาดฉายสไลด์ทางโทรทัศน์นั้นเป็นขนาด 2 นิ้ว /
 2 นิ้ว การใช้สไลด์นั้นในกรุงเทพโทรทัศน์ห้อง 3 สี ห้อง 5 สี ห้อง 7 สี และ
 ห้อง 9 ล้วนเป็นสีห้องนั้น จึงต้องใช้สไลด์สี แต่ในต่างจังหวัด เช่น สุราษฎร์ธานี
 ภูเก็ต นาคใหญ่ ขอนแก่น และลำปางนั้น ยังเป็นโทรทัศน์ขาวดำอยู่ จึงต้องใช้สไลด์
 ขาวดำ

การฉายภาพยนตร์เพื่อการประชาสัมพันธ์

ตามปกติภาพยนตร์ทางด้านการประชาสัมพันธ์นั้น คนจะสนใจเป็น
 บางเรื่องเนื่องจากคนดูเมื่อชมภาพยนตร์นั้น มีความสนใจทางด้านให้ความเพลิดเพลิน
 มากกว่าทางด้านการให้ความรู้ และเมื่อทราบว่าเป็นการประชาสัมพันธ์ก็มักจะมี
 สนใจน้อยกว่าภาพยนตร์เรื่องที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมาชม แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการ
 ถ่ายทำที่ดี เนื้อเรื่องดี สีสวย และไม่เจาะจงใจโฆษณาคนก็จะสนใจไม่น้อย

ภาพยนตร์เพื่อการประชาสัมพันธ์จะแบ่งได้ดังนี้

ก. ทางโทรทัศน์ เผยแพร่กิจการของสถานี หรือจะโฆษณาสิ่งของ
สิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ได้ จะเป็นภาพยนตร์ขนาด 16 ม.ม. หรือ 35 ม.ม. หรือระบบ
ภาพยนตร์ใด ๆ ที่สามารถฉายทางค่านโทรทัศน์ก็ได้

ข. ทางโรงภาพยนตร์ก็เช่นเดียวกับโทรทัศน์ แต่ในปัจจุบันโรงภาพ-
ยนตร์ชั้นหนึ่ง ไม่ได้ใช้ระบบเครื่องฉายภาพยนตร์ 16 ม.ม. แต่มาใช้เครื่อง
ฉายภาพยนตร์ระบบ 35 ม.ม. และไม่คอยจะฉายภาพยนตร์โฆษณาขนาดยาว หรือ
เผยแพร่ค่านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสถานี หรือร้านค้าใด ๆ มากนัก
เนื่องจากเวลาฉายภาพยนตร์เรื่องมีกำหนดระยะเวลา และหากฉาย การเผยแพร่
ค่านการประชาสัมพันธ์มากเกินไปก็จะทำให้เกิดมีเวลาไม่พอ ในปัจจุบันก็มีบริษัทจ้าง
ทำภาพยนตร์ค่านการประชาสัมพันธ์ หรือค่านการโฆษณาหลายบริษัท

การใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการประชาสัมพันธ์

ก. เสนอแบบข่าวธุรกิจ ลักษณะรายการเช่นนี้ เป็นการผลิตรายการ
โทรทัศน์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ โดยไม่ได้ประกาศโฆษณาสินค้า ในการผลิต
รายการดังกล่าวส่วนมากจะเป็นการผลิตรายการภาพยนตร์ แล้วนำภาพยนตร์นั้นออกฉาย
ทางโทรทัศน์ ลักษณะที่ออกฉายนั้นจะเป็นการเข้าเวลาในรายการข่าวธุรกิจ
ซึ่งส่วนมากหน่วยงานต่าง ๆ ของสถานีมีอยู่แล้ว และได้นำภาพยนตร์ประชาสัมพันธ์
ของบริษัทดังกล่าวมาฉาย การฉายภาพยนตร์นั้น จะเป็นการว่าจ้างในลักษณะแตกต่าง
กัน 2 ชนิด ถึงชนิดแรกทางบริษัทจะถ่ายทำเป็นภาพยนตร์มาเอง แล้วมาเข้าเวลาว่าง
คิดเวลาในระยะความยาวที่วินาที หรือกึ่งนาที เป็นจำนวนเงินเท่าใด พร้อมทั้งให้คำ
บรรยายมา แต่เจ้าหน้าที่สถานีจะต้องเป็นคนอ่าน ชนิดที่สองคือ บริษัทเหมาจ่ายในการ
ถ่ายทำภาพยนตร์ การออกอากาศและอ่านข้อความเสร็จสรรพ ภายในระยะเวลายาว
เท่าใดนั้นก็ต้องตกลงกันเอง ในการถ่ายภาพยนตร์ประการหลังนี้ เจ้าหน้าที่ของสถานี
จะเป็นผู้ถ่ายทั้งสิ้น บันทึกข่าวเองทั้งสิ้น

นาฬิกา ทีวีจากไซโก

ซูวา ไซโกซา บริษัทผู้ผลิตนาฬิกาชื่อดัง "ไซโก" นำสินค้าแปลกใหม่ออกมาแนะนำ นั่นคือ "นาฬิกา ทีวี" ของไซโก ซึ่งจะใช้เวลาก็ได้ ดูรายการโทรทัศน์ก็ได้ หรือฟังเพลงจากสถานีวิทยุภาคเอฟ.เอ็ม.ก็ได้เช่นกัน

ขนาดของจอโทรทัศน์บนตัวเรือนนาฬิกาเป็นจอขนาดเล็กเพียง 1.2 นิ้ว ปรับรับคลื่นสถานีโทรทัศน์ได้ทุกสถานี จอภาพเป็นระบบ LVD (Liquid Crystal Video Display) ซึ่งมีอิลิเมนต์

ภาพละเอียดถึง 32,000 ภาพ อายุจอภาพใช้ได้ยาวนานถึง 7 ปีเป็นอย่างน้อย ในตัวเรือนจะใช้แบตเตอรี่เล็ก ๆ 1 ก้อน ส่วนด้านตัวเลขบอกเวลานั้นมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อนเพียงเดือนละ ไม่เกิน 10 วินาที

โทรทัศน์บนเรือนนาฬิกาของไซโกจำเป็นจะต้องใช้คู่กับ "รีซีฟเวอร์" ขนาด 76 x 132 x 18 มม. ที่รับสัญญาณภาพจากสถานีส่งได้ทั้งสัญญาณ VHF และ UHF ทุกช่อง รวมทั้งรับสัญญาณวิทยุเอฟ.เอ็ม.ด้วยในตัว "รีซีฟเวอร์" นี้ใช้ถ่านไฟฉายขนาดจิ๋ว เพียง 2 ก้อนเท่านั้น น้ำหนักเพียง 190 กรัม

และเพื่อให้การฟังเสียงสมบูรณ์แบบในระบบสเตอริโอ "เฮคโพน" ที่ให้มาด้วยพร้อมกันในชุดนี้ เป็นแบบที่มีเสาอากาศในตัว เพียงต่อสายจากนาฬิกา และ เฮคโพนเข้าที่รีซีฟเวอร์ คุณก็จะได้ทุกอย่างที่ต้องการ นาฬิกาทีวี รุ่นนี้คาดว่าจะออกวางตลาดในญี่ปุ่นปลายปีนี้ และต้นปีหน้าคงจะมีเข้ามาจำหน่ายในเมืองไทย

VIDEO REVIEW

การประชาสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่จำเป็นต้องบอกสินค้าที่ทางบริษัทนั้นขายอยู่ หรือเป็นการแสดงคุณภาพของสินค้านั้น แต่อาจจะมาในลักษณะของความสำคัญอื่น ๆ เช่น ประชาชนของบริษัทใหญ่มาจากต่างประเทศ และมาเยี่ยมชมกิจการของบริษัทสาขาในไทย และทางบริษัทสาขาในไทยได้มาเยี่ยมชมกิจการของบริษัท พร้อมทั้งแสดงความก้าวหน้าของบริษัท เป็นต้น นอกจากนั้นยังแสดงลักษณะประเภทกิจการของบริษัทให้ประชาชน เห็นความเรียบร้อย มีสมรรถภาพ และกิจการที่น่าสนใจ ซึ่งบริษัทห้างร้านจัดขึ้นเพื่อ เป็นการเรียกร้องความสนใจและความเชื่อถือจากประชาชน

ข. การฉีทรายการเป็นการบริการต่อประชาชน เช่น รายการสนทนาพาที ให้คนดูได้ทราบถึงความเป็นไปของเหตุการณ์ที่น่าสนใจที่กำลังเกิดขึ้น โดยการเชิญผู้เกี่ยวข้องในสถานการณ์นั้น ๆ มาชี้แจงหรือบอกเรื่องราวต่าง ๆ แก่ประชาชน รายการดังกล่าวนี้เป็นรายการที่ให้ประโยชน์แก่ประชาชนและเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ นอกจากนั้นยังทำให้ประชาชนมีประโยชน์ทางด้านขยายความรู้ ความถึคความอ่านของผู้ฟังให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะประชาชนเองก็ทราบในข่าวคราวที่เกิดขึ้นอยู่แล้ว หากมีการวิเคราะห์ชี้แจงรายละเอียด หรือบอกเรื่องเบื้องต้นเบื้องหลังแล้ว ประชาชน คนดูก็ย่อมจะทราบเพิ่มขึ้น เพราะการแยกแยะโดยละเอียดก็จะทำให้ส่งเสริมทางด้านสติปัญญาเพิ่มขึ้นอีก การที่มีบริษัทต่าง ๆ ฉีทรายการชนิดนี้ขึ้นมาก็ทำให้เป็นการ ประชาชนได้มองบริษัทนี้ทางด้านในการอ่านวยความรู้เพิ่มขึ้นอีกด้วย

ค. หลักการใ้รายการแบบอภิปราย คนดูส่วนมากมักจะเป็นคนอยากรู้อยากเห็น และอยากทราบความเป็นไปของเรื่องต่าง ๆ การฉีทรายการอภิปรายโดยใช้คนหลายคน พูดเรื่องเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ของบริษัท หรือเหตุการณ์ที่บริษัทมีส่วนช่วยใน เหตุการณ์นั้น จะเป็นผลให้ประชาชนได้ทราบเหตุการณ์และเข้าใจบริษัทมากขึ้น เช่น การทำนา บริษัทอาจจะแนะนำวิธีการใหม่ ๆ ช่วยเหลือชาวนาให้ได้รับผลสำเร็จในการ ปลูกข้าวที่ดีขึ้น

หรืออีกกรณีหนึ่งก็มีการอภิปรายเป็นหลักการเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมของคนที่ให้ความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน ทำให้ใคร่รู้เรื่องต่าง ๆ มากขึ้น อันเป็นประโยชน์แก่ตัวประชาชนเองหรือผู้เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษาและในการเผยแพร่ชื่อเสียงธุรกิจของบริษัท

ง. หลักการใช้จ่ายการแบบสัมภาษณ์ โดยการใช้วิธีสัมภาษณ์บุคคลสำคัญทางโทรทัศน์ เช่น ในกรณีมีบุคคลสำคัญจากต่างประเทศมาเยี่ยมประเทศไทย โดยเดินทางมาจากต่างประเทศ ก็อาจจะจัดให้มีการสัมภาษณ์ออกทางโทรทัศน์ เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณ และความคุ้นเคยกับคนดู ทำให้ประชาชนได้ทราบเกี่ยวกับความสำคัญของบริษัท หรืออาจให้มีการจัดเชิญเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ภายในบริษัทเองมาสัมภาษณ์ เมื่อได้กระทำความดีความชอบพิเศษจนเป็นข่าวคราวออกมา เช่นกรณีคนทำความสะอาดห้องของโรงแรมและเครื่องเพชรราคาเป็นล้าน ๆ บาท แต่ไม่ยอมเอาเป็นของส่วนตัวติดตามผู้ที่ทำหาย พร้อมกับคืนให้ ก็ทำให้เป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่งที่เป็นยอดดีและเป็นเกียรติยศต่อโรงแรม

นอกจากนั้นก็ยังสามารถผลิตรายการแบบสัมภาษณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์โดยวิธีอื่นอีกคือ หากบริษัทใดเกิดมีการวิจัย หรือค้นคว้าเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็ได้เชิญผู้ค้นคว้าหรือทำการวิจัยนั้นมาสัมภาษณ์ เผยแพร่ให้ประชาชนได้ทราบ นับเป็นการสร้างเกียรติคุณ และเผยแพร่ชื่อเสียงของบริษัทได้อย่างดีอันเป็นการประชาสัมพันธ์บริษัทไปในตัวด้วย

จ. หลักการใช้จ่ายการประกวดชิงรางวัล ซึ่งอาจจะเน้นหนักไปทางด้านความรู้รอบตัว หรือความรู้ด้านอื่น ๆ หรือการศึกษา หรือการแสดงออกของนักเรียนหรือประชาชนทั่วไป เช่น การตอบปัญหาภาษาอังกฤษของบริษัทเชลล์ อันมีสาระและมีประโยชน์ให้ความรู้แก่คนทั่วไป

นอกจากนั้นยังสามารถจัดรายการประกวดชิงรางวัลให้แก่ผู้มีความสามารถทางด้านอื่น ๆ และยังส่งเสริมชนบทรวมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมอีกด้วย เช่น การประกวดจักคอกไม้ หรือการประกวดกระทง ตลอดจนกระทั่งประกวดการแต่งกาย ชุดนางนพมาศ การแข่งขันคนตรี

การประกวดตามงานในปัจจุบัน จะมีคนดูก็เฉพาะในงานนั้น หรือบริเวณรอบเวทีนั้น หรือในหอประชุมนั้น แต่การประกวดทางโทรทัศน์ คนจะดูเป็นจำนวนมาก เนื่องจากปัจจุบันสถานีโทรทัศน์ได้ทำการขยายเนื้อที่ส่งไปทั่วพบในประเทศ ฉะนั้นการประกวดทางโทรทัศน์จึงต้องมีการมอบรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศเป็นรางวัลค่อนข้างมากทีเดียว แต่ผลที่ได้รับทางด้านการศึกษาสัมพันธ์นั้นมีมาก และในขณะระหว่างการตัดสินใจการประกวดนั้น จะเป็นการเรียกร้องความสนใจจากคนดู เพราะคนดูอยากทราบว่าใครจะเป็นผู้ชนะเลิศ ตรงกับที่เก็บไว้หรือไม่

จ. การฉีกรายการด้านการศึกษา ในการฉีกรายการประเภทนี้นั้น ส่วนมากมักจะเป็นรายการบันทึกเทป หรือรายการสด ๆ จึงเป็นรายการที่จบในเวลาอยู่เสมอ โดยไม่มีการต่อรายการในคราวหน้า รายการฉีกรายการโทรทัศน์ทางด้านศึกษานั้น จะเป็นรายการฉีกรายการเพื่อการศึกษาโดยตรง คือ เหมือนกับเป็นการสอนหนังสือให้คนดูทั่วไปได้ชม หรือเป็นการสอนหนังสือทางอ้อม นั่นก็คือให้ความรู้โดยทั่วไปแก่ประชาชนคนดู โดยความรู้ดังกล่าวอาจจะมาในรูปของข่าวสารการบันเทิง หรือกีฬา ก็ได้ การฉีกรายการเพื่อการศึกษาดังกล่าวจะเป็นการบริการให้แก่ประชาชนและเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่งที่ประชาชนได้มองภาพพจน์ของบริษัทที่เสนอรายการในทางที่ดี

ข. การใช้รายการเป็นบริการต่อประชาชน รายการบางรายการก็เป็นการประชาสัมพันธ์อย่างดีแก่ประชาชน เนื่องจากเป็นสาระประโยชน์แก่ประชาชน เช่น รายการแนะนำวิธีการแจ้งความตำรวจ เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้น โดยโทรไปที่ 191

การโทรศัพท์ไปแจ้งความต่อตำรวจนั้น ต้องแจ้งอย่างชัดเจนชัดคำ พร้อมทั้งคำอยู่ที่อยู่
 ของเหตุการณ์และถ้าเป็นไปได้ก็ควรบอกที่ติดคอหรือหมายเลขโทรศัพท์ของผู้แจ้งความ
 อีกรายการหนึ่งก็คือการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์อื่นเป็นการแนะนำให้ประชาชนได้มีความ
 เกื้อกูลกัน นอกจากนั้นก็มีการชักชวนให้ประชาชนรักษาความสะอาดบนท้องถนน เป็นต้น

ข. การใช้รายการถ่ายทอดพิธีใหญ่ ๆ หรือการกีฬาอันเป็นการบริการ
อย่างหนึ่ง ต่อประชาชน เช่น การถ่ายทอดการแข่งขันโอลิมปิก การแข่งขันมวย
 สิงแชมป์เปียนโลก การเสนอรายการประกวดนางสาวจักรวาล การเสนอการถ่ายทอด
 ฟุตบอลประเพณีจุฬา - ธรรมศาสตร์ บริษัทใหญ่ ๆ ที่มีธุรกิจกว้างขวาง มีกำลังและ
 งบประมาณด้านการประชาสัมพันธ์อาจจะเป็นผู้อุปถัมภ์รายการได้ เพราะถือว่าเป็น
 เกียรติแก่ผู้อุปถัมภ์รายการ ซึ่งได้มีโอกาสนำสิ่งที่น่าสนใจอย่างมากเสนอต่อ
 ผู้ชมโดยทั่วกัน

ค. การใช้รายการเพื่อการกุศล นี้ก็เป็นอีกแบบหนึ่งในการประชาสัมพันธ์
 โดยผลิตรายการขึ้นมาเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรการกุศลโดยรับเป็นผู้อุปถัมภ์รายการให้
 เปิดโอกาสให้องค์การกุศลนั้นเรียกร้องความร่วมมือกับประชาชนได้ซึ่งตามปรากฏมาแล้วใน
 บางโอกาส องค์กรการกุศลสามารถรวบรวมเงินบริจาคได้มากมาย เป็นเรือนล้านก็มี นับ
 ว่าเป็นการประชาสัมพันธ์อย่างหนึ่งของบริษัท หรือองค์กรนั้น ได้ก่อให้เกิดประโยชน์
 ทั่วไปจากประชาชน

ง. การใช้รายการภาพยนตร์สารคดีทางโทรทัศน์ ทางร้านบางแห่งมี
 หน่วยผลิตภาพยนตร์ของตนเอง และมีภาพยนตร์ที่ได้ฉายทำขึ้นมาเป็นเรื่องอยู่หลายเรื่อง
 อาจจะนำภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ มาเสนอต่อประชาชน ทั้งนี้เป็นการเผยแพร่ทางค่าน
 การประชาสัมพันธ์เป็นอย่างดีและทำให้คนดูทั่วไปเห็นว่าบริษัทไม่ได้มุ่งหวังทางธุรกิจ
 อย่างเดียว แต่ได้เผยแพร่เรื่องราวที่นำรู้ให้แก่ประชาชนด้วย

๒. การใช้รายการสารคดีประโยชน์แก่ประชาชนทั่วไป เช่น การทำภาพยนตร์หรือการเสนอเรื่องราว เป็นประโยชน์แก่ประชาชน เช่น เวลาไฟไหม้ประชาชนควรทำอย่างไร หรือการสอนการจราจรทางโทรทัศน์ เพื่อให้คนดูได้ทราบถึงการปฏิบัติตามกฎหมายที่ถูกต้องของการจราจร ในบางอย่างก็มีการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงที่มาของสุนัขกัด ว่าควรจะมีวิธีป้องกันและรักษาอย่างไร ทั้งนี้โดยการถ่ายภาพยนตร์เรื่องที่เกิดขึ้นที่ละชั้นๆ และแต่ละชั้นจะดำเนินวิธีแก้ไขอย่างไร เป็นต้น

ลักษณะของรายการโทรทัศน์ที่ใช้การบันทึกภาพ Video Tape การบันทึกภาพโทรทัศน์นั้น มีลักษณะเหมือนกับการบันทึกเทปของวิทยุ นึกกันแต่ว่าการบันทึกภาพ (Video Tape) นั้น สามารถเห็นภาพและได้ยินเสียงแก่ของวิทยุ นั้น ได้ยินแต่เสียงอย่างเดียว

การผลิตรายการบันทึกภาพจากกล้องโทรทัศน์นั้น สามารถบันทึกภาพทั้งสีและขาวดำ และมีความแตกต่างกันระหว่างเทปโทรทัศน์ซึ่งใช้ทางสถานีวิทยุ โทรทัศน์ กับเทปทางบ้านการศึกษา ทั้งนี้สถานีโทรทัศน์ทั่ว ๆ ไปใช้เทปโทรทัศน์ขนาด 2 นิ้ว ส่วนทางการศึกษาใช้นิยมขนาดครึ่งนิ้ว ส่วนเครื่องมือวิดีโอเทปนั้น หากรับจากโทรทัศน์ธรรมดา ๆ ก็ไม่ต้องใช้กล้อง แต่ถ้าหากจะมีการถ่ายภาพแล้วก็เป็นต้องใช้กล้อง ส่วนประกอบอื่น ๆ ก็จะมีเครื่องรับภาพจากที่ถ่าย (monitor) และไมโครโฟน ส่วนในเนื้อเทปนั้นจะแบ่งออกเป็น ส่วนบันทึกภาพ และส่วนบันทึกเสียง

การบันทึกภาพหรือ Video Tape Recorded สามารถบันทึกได้

3 ลักษณะคือ

ก. บันทึกภาพรายการโทรทัศน์ที่ออกรายการในห้องส่งตั้งแต่ต้นจนจบรายการ

- ข. บันทึกภาพแต่เป็นบางส่วนของรายการเพื่อสอคนแพร่กระจายการสด
- ค. บันทึกภาพนอกสถานที่โดยนำไปบันทึกยังแหล่งของการแสดงรายการหรือบันทึกภาพที่ส่งมา จากการออกรายการ จากฉายนอกห้องส่งก็ได้

นอกจากที่บันทึกภาพทั้ง 3 ลักษณะแล้ว ยังสามารถให้ประโยชน์ใน
ด้านผลิตรายการโทรทัศน์ดังนี้

- ก. บันทึกภาพทั้งสีและขาวดำ
- ข. เมื่อบันทึกภาพเสร็จสามารถดูได้โดยเปิดกัมมาตุใหม่ทันที และ Video Tape บางอย่างสามารถทำภาพช้า Slow motion ภาพเร็ว หรือภาพนิ่งได้
- ค. ลักษณะเหมือนรายการสด เพราะมีความชัดเจน ภาพคม
- ง. ใช้ได้เหมือนเทป ซึ่งบันทึกจากวิทยุหรือแผ่นเสียงใช้แล้วอบได้ เป็นเวลารวม 100 ครั้ง
- 9. สามารถเลือกการบันทึกภาพ หรือการตัดต่อภาพได้ (Edit)
- ฉ. แยกกันใช้กับสถานีต่าง ๆ หรือแลกเปลี่ยนกันใช้ระหว่างกัน แต่ทั้งนี้แล้วแต่กรณีแตกต่างกันของเทป
- ช. ทำให้รู้เวลาว่ามีระยะเวลาเท่าไรของเทปแต่ละม้วน
- ซ. การใช้รายการเทปโทรทัศน์ Video Tape เพื่อการศึกษา

พอายมีมาแล้วที่กรมการฝึกหัดครู อันมีหน่วยสังกัดมากมาย ได้เกิดขาดแคลนอาจารย์ เพราะสามีนเหล่านี้อยู่ห่างไกลกัน และอาจารย์ผู้สอนก็ไม่สามารถจะหมุนเวียนได้ทันจึงได้แก่วิชาการแคลนอาจารย์ด้วยการผลิตรายการสอนทางแถบบันทึกภาพโทรทัศน์ แต่ละวิชาตามหลักสูตรให้เป็นอนุกรมต่อเนื่องวิชากันไป พร้อมกับส่งแถบบันทึกภาพไปยังสถาบันดังกล่าวที่มีระบบวงจรบิคเตรียมอยู่ ทำให้เกิดการแก้ปัญหาการ

ซากแคลนครูใค้อย่างคืบงและทำให้การชอนมีมาตรฐานเดียวกัน พร้อมทั้งมีคุณภาพ
เดียวกัน

ปัจจุบันนี้ เพลโพทศน์ใค้อิตรายการทางค้ำนการศึกษาควยเพลแมวม้วน
และเพลคาเรท โดยมีลักษณะการณคเพื่อการศึกษาคังนี้

1. การบันทึกการสาธิต
2. บันทึกกิจกรรมของนักเรียน
3. บันทึกการชอนของครู
4. บันทึกเหตุการณ้สำคัญ ๆ
5. บันทึกสถานที่สำคัญต่าง ๆ
6. บันทึกการชอนทางวิชาการต่าง ๆ
7. บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชน
8. เพ้อยอิตรายการให้รายละเอียคเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ
9. บันทึกเทคนิคการใช้เครื่องมือทุกชนิด
10. บันทึกการชอนแบบจุดภาพ
11. บันทึกแสดงละคร อภิปรายหรือชิงบันทึกต่าง ๆ
12. บันทึกการศึกษาพิเศษ
13. บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียน
14. บันทึกเกี่ยวกับภาษา
15. บันทึกเกี่ยวกับการประชุมต่าง ๆ เป็นต้น

ชื่อทางค้ำนกราฟิค

เราทราบกันค้ำว่า "กราฟิค" นั้นมีความหมายเหมือนวัศคู้คือ บรรคาภาพ
ที่เขียนควยปากกาหรือวิธีการเขียนใช้วัศคู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาพวาดหรือแผนที่

ตัวอักษร หรือลายเส้นต่าง ๆ ที่เราสามารถรับรู้จากการมองเห็นของภาพนั้น และ
 วิชาการทางด้านการศึกษาสัมพันธ์นั้น สามารถผลิตทางสื่อด้านกราฟิก มาช่วย
 อธิบายให้คนได้เข้าใจในสิ่งที่เราจะเผยแพร่

การใช้หลักและวิธีการใช้สื่อทางด้านกราฟิกนั้น เราควรคำนึงถึงดังนี้

ก. สี (Color) เป็นการสื่อความหมายและการประชาสัมพันธ์
 ไม่เป็นไปทางคำกริยานัย (Non - Verbal) สำหรับผู้รับ เพราะ "สี" สามารถ
 บอกความเข้าใจได้ เช่น ใช้เป็นสัญลักษณ์ในการห้ามจอด ก็มีสีแดงสลับขาวหา
 บนฟุตบาท หรือเครื่องหมายสี่เหลี่ยมทึบดำก็เป็นที่ของกาชาด เพราะนำสีมา
 จากสีแสดอันเป็นสีโลหิตของมนุษย์นั่นเอง

ทางด้าน " media " ต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็มีสีของหนังสือ
 พิมพ์แตกต่างกันเป็นสัญลักษณ์ หน้าปกหนังสือรายสัปดาห์ หรือรายบimens หรือรายเดือนก็
 ต่างก็มีสีอันชวนสะกดตาทั้งนั้น

วิชากราฟิกศิลป์ ได้มีการเขียนภาพหรือตัวอักษรตลอดจนกระทั่งการใช้สีให้
 คนมีความสนใจทั้งนั้น และสามารถมาประกอบด้านสื่อ (media) ในการพิมพ์ หรือ
 การเขียน เช่น ใบโฆษณา การจัดนิทรรศการ และแยกไม่ออกกับด้านสิ่งพิมพ์ ซึ่งมี
 มากมายหลายอย่างที่ได้อธิบายในบทนี้ไปแล้ว เช่น ตัวอักษร (Lettering) ใช้การ
 ให้ตัวอักษรเป็นสื่อคำแก่การโปรยเรื่อง หรือการโปรยหัว อาจจะเป็นอีกสีเพื่อให้สายตา
 ของคนได้อ่านแล้วทราบถึงการเป็นบทเป็นตอน และสิ่งสำคัญในการประกอบสื่ออีกอย่างก็คือ
 ภาพ (Picture) อันประกอบไปด้วยภาพถ่ายสีเป็นส่วนใหญ่ หรือบางทีภาพก็เป็นภาพ
 ขาวดำ ทำให้เรื่องนั้นมีความหนักแน่น น่าเชื่อถือ น่าอ่าน

ข. การใช้งานทางด้านสื่อปะ โดยการใช้ทำไตเค็ตอันประกอบด้วย
 ภาพยนตร์ฉายตามโรงภาพยนตร์ หรือภาพยนตร์ฉายทางโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ การทำ

โตเกิดภาพยนตร์นั้น หากเป็นการทำชนิดธรรมดา ก็จะใช้วิชาการกราฟิก เข้าช่วย โดยการเขียนตัวอักษรในลักษณะธรรมดา หรือในลักษณะตัวหนังสือแบบแปลก ๆ อย่างไร ก็คือการเขียนแบบกราฟิกนั้น สามารถที่จะช่วยทางด้านกรเขียนได้อีกหลายแบบ เช่น การเขียนแบบการ์ตูน อันเป็นการเขียนต้องใช้ภาพมาก เพราะแต่ละภาพ จำเป็นต้องมีการเขียนการเคลื่อนไหวแต่ละกริยามทคอบ ๆ เคลื่อนที่ระภาพ เพื่อ ด้ยทำภาพยนตร์แล้วจะเห็นเป็นการเคลื่อนไหวโดยทันที ถ้าหากว่าเป็นการผลิตโตเกิด ชนิดขาวดำก็รวดเร็วกว่าชนิดสี ทั้งนี้เนื่องจากเป็นสีจะต้องระบายสีแต่ละภาพ ๆ ทำให้ เสียเวลา

นอกจากนั้นกราฟิกยังช่วยทางด้านกรประชาสัมพันธ์ เช่น การออกแบบ รูปร่างต่าง ๆ การให้ขนาดของสิ่งของรูปร่างขนาด สักส่วน

ค. การทำฉาก ไม่ว่าจะเป็ฉากด้านโทรทัศน์ หรือฉากละคร หรือ ฉากภาพยนตร์ จำเป็นต้องใชงานกราฟิกเข้าช่วยเพื่อให้ ฉากนั้นมีลักษณะเหมือนของจริง มีชีวิตชีวา ทั้งนี้เนื่องจากว่า "กราฟิก" นั้น เราสามารถรับรู้ด้วยประสาทตา อันเป็น สื่อที่คนสามารถรับรู้ได้ดีกว่าการสัมผัสอื่น ๆ ทั้งหมด และคนสามารถเข้าใจได้ง่าย ทำให้การชมละครมีชีวิตชีวาเหมือนของจริง การทำฉากในปัจจุบันก็มีลักษณะปะกกับภาพ โฆษณาขนาดใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากภาพโฆษณาทางภาพ เป็นรูปโฆษณาและมีการทบแต่ง ฉากในโฆษณานั้น เช่น ฉากในบ้าน และมีการใช้ขั้วมานติกรรมหน้าค่างนั้น

อีกชนิดหนึ่งก็คือการที่ภาพเป็นฉากขนาดใหญ่มีการเคลื่อนไหวได้ เช่น ภาพเบียร์อยู่กกลางทะเล แค่นั้นเคลื่อนไหวน้ำทะเลพริ้วไปพริ้วมา วิธีทำเช่นนี้ ทำโดยวิธีวิทยาศาสตร์หลายอย่างเช่น ใช้ไฟฟ้า ใช้พัลลวม และวัสดุอ่อน ๆ หรือ บางแห่งก็ใช้วัสดุประคัมจากบนขั้วโฆษณา โดยใช้วัสดุเบา ๆ ลมพัดจะได้มีการ เคลื่อนไหว

ง. ช่วยในการศึกษา ทั้งนี้เพื่อที่จะได้จดติมาทางด้านการประชาสัมพันธ์ต่อไป เช่น แผนภูมิ ที่ใช้ประโยชน์ทางการสอน เพราะสะดวกแก่คำอธิบาย ทั้งนี้เพราะว่าแผนภูมินั้น เป็นการแสดงให้เห็นสายทฤษฎีที่เรียนได้เห็นในสิ่งที่สอนอันเป็นวิสฤคชนาคใหญ่ที่นิยมกันมากที่สุดหรือกระตาคมแข็ง สิ่งต่อมาคือ สถิติ ซึ่งเป็นวิสฤคทางด้านการกราฟิก ที่ทำได้โดยทำเป็นแผนสถิติแล้วแสดงให้เห็นการเปรียบเทียบ เช่น วงกลม หรือพื้นที่ นอกจากนั้นก็มีการ์ตูน ภาพนิ่งนิ่ง และภาพนิ่งเบียดเป็นต้น

การใช้กราฟิกในการแสดงต่าง ๆ

ก. การใช้กราฟิกกับภาพ กราฟิกอันเป็นลายเส้น หรือภาพที่เขียนด้วยลายเส้น มีหนักเบาหรือมีแบบต่าง ๆ ตามที่ตองการเขียนนั้น จะช่วยให้ภาพวาด รูปวาด ภาพตัวอักษร แผนภูมิ หรือแผนที่ เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็นมากขึ้น ทั้งนี้ก็เพราะกราฟิกเป็นงานที่สร้างขึ้นด้วยลายเส้นทั้งภาพและตัวอักษร เป็นสื่อชนิดหนึ่ง ซึ่งเราสามารถรับรู้มันด้วยปราสาทตา

การใช้ภาพในการแสดงต่าง ๆ นั้น คนก็สนใจชมภาพอยู่แล้ว เพราะภาพนั้นทำให้เราสามารถเห็นวิว ทิวทัศน์ รูปบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ภายในภาพได้ อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าภาพนั้น ไปยึดคอมอร์คอยู่โดยไม่มีคำบรรยายอะไร หรือจะบรรยายด้วยตัวอักษรพิมพ์ก็คนก็จะไม่สนใจเท่าไร และไม่มีอะไรเพิ่มความสะคูกตาให้คนสนใจขึ้น

แต่หากใช้วิชากราฟิกมาช่วยในการเขียนตัวหนังสือประกอบภาพ และตบเติมเสริมแต่งใส่ลายเส้นรอบ ๆ ภาพแล้ว ก็จะทำให้ภาพนั้นมีชีวิตชีวาขึ้น ซึ่งกราฟิกที่ประกอบภาพนั้น จะเป็นตัวหนังสือ รูปวาด หรือตัวอักษรก็ได้ ซึ่งเมื่อภาพได้รับการประกอบแล้ว ก็จะทำให้คนสนใจมากขึ้นนับว่าเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นอย่างดี

กรรพืด

ข. การใช้เส้นกราฟิก ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์กับทางด้านหนังสือแมกกาซีน หนังสือพิมพ์ หรือแม้กระทั่งข้อความของหน่วยงานทั่ว ๆ ไป เพราะทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจภาพ และจะมองไปยังส่วนใดก็ได้

ค. ช่วยทางด้านประติมากรรมและภาพ เช่น เวลาในงานนิทรรศการ ต้องการบอกให้คนทราบถึงสถานที่อะไร ก็เขียนตัวอักษรแบ่งหน้าที่ของหน่วยงาน หรือบอกสถานที่ว่าควรไปอย่างไร เช่น ห้องน้ำผู้ชาย ก็อาจจะเขียนว่า "ชาย" แต่ในขณะที่เดียวกันก็จะเขียนเป็นรูป "กางเกง" หรือรูป "หมวก" หรือเครื่องหมาย "เพศ" ก็ได้ โดยใช้ปากกาขนาดและชนิดต่าง ๆ

ง. การใช้ทำไตเทิล ไตเทิลนั้นจะเป็นตัวอักษรมากกว่าเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้เพราะบอกชื่อผู้แสดง ผู้กำกับ การแสดงภาพยนตร์และผู้ที่ทำหน้าที่อื่น ๆ นั้นเอง วิธีทำไตเทิลไม่ว่าโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์นั้นจะแบ่งออกเป็นดังนี้คือ

1. เขียนด้วยตัวหนังสือด้วยหมึกสีต่าง ๆ ที่เห็นว่าจะตัดสีในภาพเด่นชัดกับกระดาษที่เขียนไตเทิล หรืออีกกรณีก็คือใช้กาวหรือเพป ติดตัวอักษรที่ตัดมา หรือตัวอักษรบนกระดาษเป็นฉากหลัง
2. บางสถานีโทรทัศน์ใช้เขียนกราฟิกบนกระดาษเล็ก ๆ แล้วใช้ใส่บนเครื่องใช้

การใช้กราฟิกร่วมกับถ่ายภาพบนสื่อ

การถ่ายรูปในที่นี้ หมายถึงการถ่ายรูปตัวเอง หรืออาจจะถ่ายจากรูปภาพก็ได้ โดยใช้เลนส์ขนาดต่าง ๆ กัน จากนั้นก็นำมาอัดลงบนสื่อหรือปฏิทิน โดยใช้เวลาเพียง 2 - 3 นาทีเท่านั้น โดยใช้อุปกรณ์ดังนี้

1. เครื่องคอมพิวเตอร์
2. กล้องถ่ายภาพ ที่สามารถหมุนได้รอบทิศเหมือนกล้องถ่ายภาพติด
บัตรประจำตัวตามร้านทั่ว ๆ ไป ถ่ายได้ทั้งระยะใกล้หรือไกล
โดยการปรับโฟกัส โดยใช้เลนส์ซึ่งมีหลายขนาด
3. ฉาก โดยการถ่ายภาพเพื่อประกอบบนสื่อหรือยี่ห้อต่าง ๆ
เพื่อให้ภาพเด่นและคมยิ่งขึ้น
4. ใช้หัวในการดึงลูกสนใจลูกค้า จะเป็นเครื่องเดียวหรือสองเครื่อง
ก็ได้
5. มีสาย Remote Control เสียบไว้ที่คอมพิวเตอร์ สายนี้จะบังคับ
การทำงานของคอมพิวเตอร์
6. มีเครื่องสำหรับพิมพ์กระดาษ เรียกว่า Pinter
7. มีเครื่องวัดสำหรับ อีกรูปที่มาจาก Pinter
8. มีหมึกซึ่งเรียกว่า Ribbon สำหรับพิมพ์ใส่รูปที่ Pinter
9. มีไฟสปอร์ตไลท์ 2 ดวง สำหรับถ่ายภาพอยู่ข้างกับตู้จะรับการถ่ายภาพ

วิธีทำ

1. ให้ผู้ที่มารับการถ่ายภาพ เข้ามานั่งในที่จัดไว้ พอดคล้องจับที่ลูกค้า
ลูกค้าจะสามารถเห็นหน้าตัวเองบนจอทีวี พร้อมกับนั้นเปิดไฟสปอร์ตไลท์เหมือนการถ่ายภาพ
พร้อมกับนั้นก็ปรับโฟกัสจกระยะภาพให้
2. ที่ตัวคอมพิวเตอร์ จะมีปุ่มต่าง ๆ มากมาย ถ้ากลุ่ม Negative ภาพ
ก็จะเป็น Negative หากกลุ่ม Positive ภาพก็จะเป็น Positive ที่ตัวคอมพิวเตอร์จะมี
มีสายต่อเรียกว่า Remote Control ควบคุมการทำงานของคอมพิวเตอร์ จะมีปุ่มลัดภาพ
ปุ่ม Stop พร้อมทั้งปุ่มต่าง ๆ ถ้าต้องการถ่ายภาพสักก็จะใช้กลุ่มสีทั้ง 3 คือ แดง น้ำเงิน
เหลือง เป็นต้น แล้วก็ตามวิธีการถ่ายภาพที่ต้องการ

ภาพที่ถ่ายลงบน เลื่อ

การยืมตัวและขวนตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อการประชาสัมพันธ์

สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการประชาสัมพันธ์ขณะนี้ ก็คือ ย้ายขวนเพื่อการที่จะให้ผู้ที่ผ่านไปผ่านมาได้เห็นในสิ่งที่คนจะต้องการเผยแพร่ การจะได้ขวนนั้นสามารถใช้วิธีง่าย ๆ 2 วิธีคือ

1. ยืมที่ตัวเอง
2. ขอจากบริษัทห้างร้าน

วิธีแรกนี้เราสามารถใช้วิชาการฝึกจากการที่เรียนมา นั่นก็คือ ทำเองทุกอย่างเริ่มแรกที่เราจะต้องหาเครื่องมือมาทำดังนี้

ก. ย้ายคิมขนาด ๑.๑๕ เมตร \times 3 เมตร ถ้าเราต้องการเพียงหนึ่งชิ้น แต่ถ้าเราต้องการเป็นจำนวนมากเราก็ต้องหาย้ายมาก การที่ใช้ย้ายเป็นชิ้นตามขนาดดังกล่าวนั้นก็เพราะเหมาะกะกับสายตากคนดู ถ้าเรานำย้ายขนาด ๑.๑๕ เมตร แต่มีความยาวเป็นสิบ ๆ เมตรนั้น คนอ่านไม่สามารถอ่านได้ทั่วถึง ทั้งนี้เนื่องจากต้องอ่านทีละตัว ๆ อาจจะมีสิ่งอื่นเช่น คนหรือรถมาบังได้ ทำให้เกิดปัญหาประชาสัมพันธ์ไม่ได้ผล

ข. ย้ายคิมนั้นควรใช้สีขาว เพราะหากไปใช้สีอื่นก็จะเกิดปัญหาคนเข้าใจเรื่องงาน แต่ถ้าใช้สีอื่น ๆ เช่น เหลือง เขียว หรือชมพู ก็ต้องไปย้อมและภาพที่ได้ไม่เด่น

ค. ใช้สีโปสเตอร์ ส่วนมาแล้วมักจะเป็นสีที่ติดกับสีขาวแล้วเด่นชัด เช่น สีน้ำเงิน หรือสีแดง คนไม่ค่อยใช้สีค้ำนัก เพราะแล้วเหมือนไว้ทุกข์ ในบางกรณีได้มีการลงทุนโดยใช้สีสะท้อนแสง

ง. การเขียนตัวหนังสือหรือรูปภาพ ต้องใช้ตัวอักษรที่อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ ไม่เล่นตัวอักษรจนอ่านยาก เนื่องจากคนผ่านไปมาอาจจะไม่มีเวลาอ่านได้ทัน การเขียนข้อความต้องเขียนกระชับรัดกุมให้เข้าใจ บันทึกลงสำคัญก็เน้นตัวอักษรให้ชัดขึ้น

จ. ที่บ้านนั้นควรเจาะรูทั้ง 4 ด้าน ผู้ทำตัวบางคนใส่ทองเหลืองเจาะเองไปตามมุมทั้ง 4 ด้าน เพื่อให้ร้อยเชือกสำหรับผูกได้

ฉ. การทำข่าชวอนนั้นต้องกินเวลา เพราะเป็นงานประณีต ฉะนั้นควรจะใช้เวลาประคิมรุ้อย่างน้อยวันละ 1 - 2 ปีนี้ก็จะได้

วิธีที่สอง คือขอจากบริษัทห้างร้านนั้น ควรทำดังนี้

ก. เขียนจดหมาย หรือไปติดต่อกองเอง

ข. อธิบายให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทนั้นเข้าใจในงาน พร้อมกับอธิบายข้อความที่เขียน

ค. ควรนำจดหมาย ลงตำแหน่งของผู้ขอแนบไปด้วย

ตัวอย่างเช่น

ที่ ปธศ. 3/24

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

24 กรกฎาคม 2524

เรื่อง ขอความร่วมมือขอคำแนะนำเพื่อการประชาสัมพันธ์

เรียน ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์บริษัท กรีนสปอต แห่งประเทศไทย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อความที่จะเขียนในผ้า

เนื่องด้วยฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะจัดงาน "นิทรรศการด้านการประชาสัมพันธ์" ในวันที่ 1 - 5 กันยายนนี้ ณ บริเวณมหาวิทยาลัย ในงานนี้ได้เชิญหน่วยงานด้านประชาสัมพันธ์ของหน่วยราชการ รัฐบาลกิจ เอกชนทั่วไปมาร่วมงาน ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกัน และจะทำให้กิจการของประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ได้เพิ่มพูนความรู้มากขึ้น อันเป็นผลดีต่อการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ

เพื่อที่จะให้งานนี้ได้เผยแพร่ เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และเป็นการประชาสัมพันธ์ไปในตัว จึงขอความกรุณาจากท่าน ขอความอนุเคราะห์ทำผ้าแขวนขนาด 6 นิ้ว พร้อมกับใส่ข้อความที่ได้แนบมา ให้แก่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง แนบมากด้วย เพื่อที่จะไปติดคามสถานที่ต่าง ๆ ท่อไป โดยทางฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะทำหน้าที่ออกแจกแขวนผ้ายังกรุงเทพมหานคร และหน่วยงานต่าง ๆ พร้อมทั้งเป็นผู้ดำเนินการแขวนผ้าโฆษณาเอง พร้อมทั้งนี้ขอขอบคุณท่านมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ร่วมศักดิ์ แก้วปลั่ง)

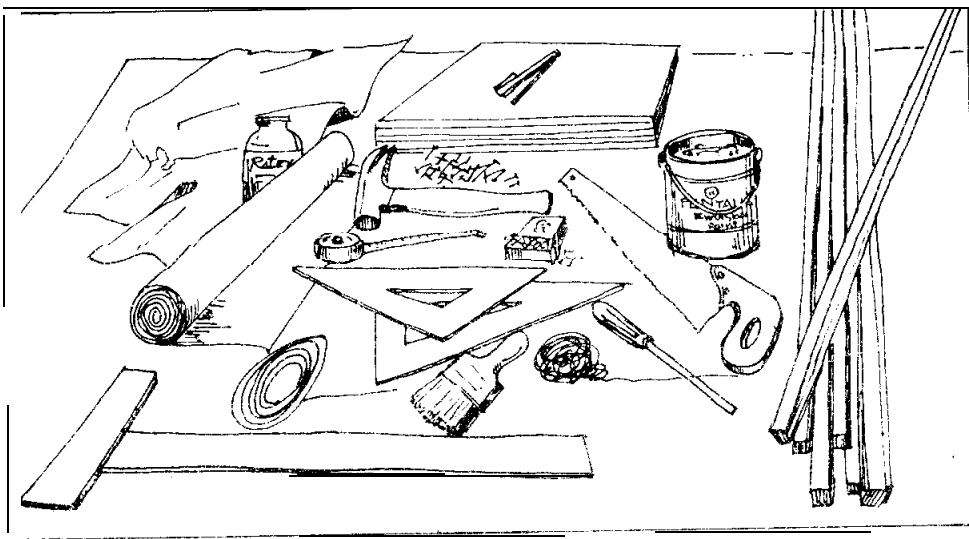
ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

การสร้างฉาก

การผลิตโดยใช้การพิมพ์แบบ สเตนซิล

11

เครื่องมือจัดสีเพลย์ ค้อน ตะปู ฆวด
 เจ็นในล่อน เข็มทเหตุ กระจดาขแข็ง แผ่นโพรัม
 ไขกวง ไข่วัด แลบวัด ฆาก แผ่นไข่อัด เลือย
 สี่ แปรง กาว ที่เย็บกระจดาข ไบระเนง
 ผ้า กระจดาขบดผนัง อื่น ๆ

วาดรูป

